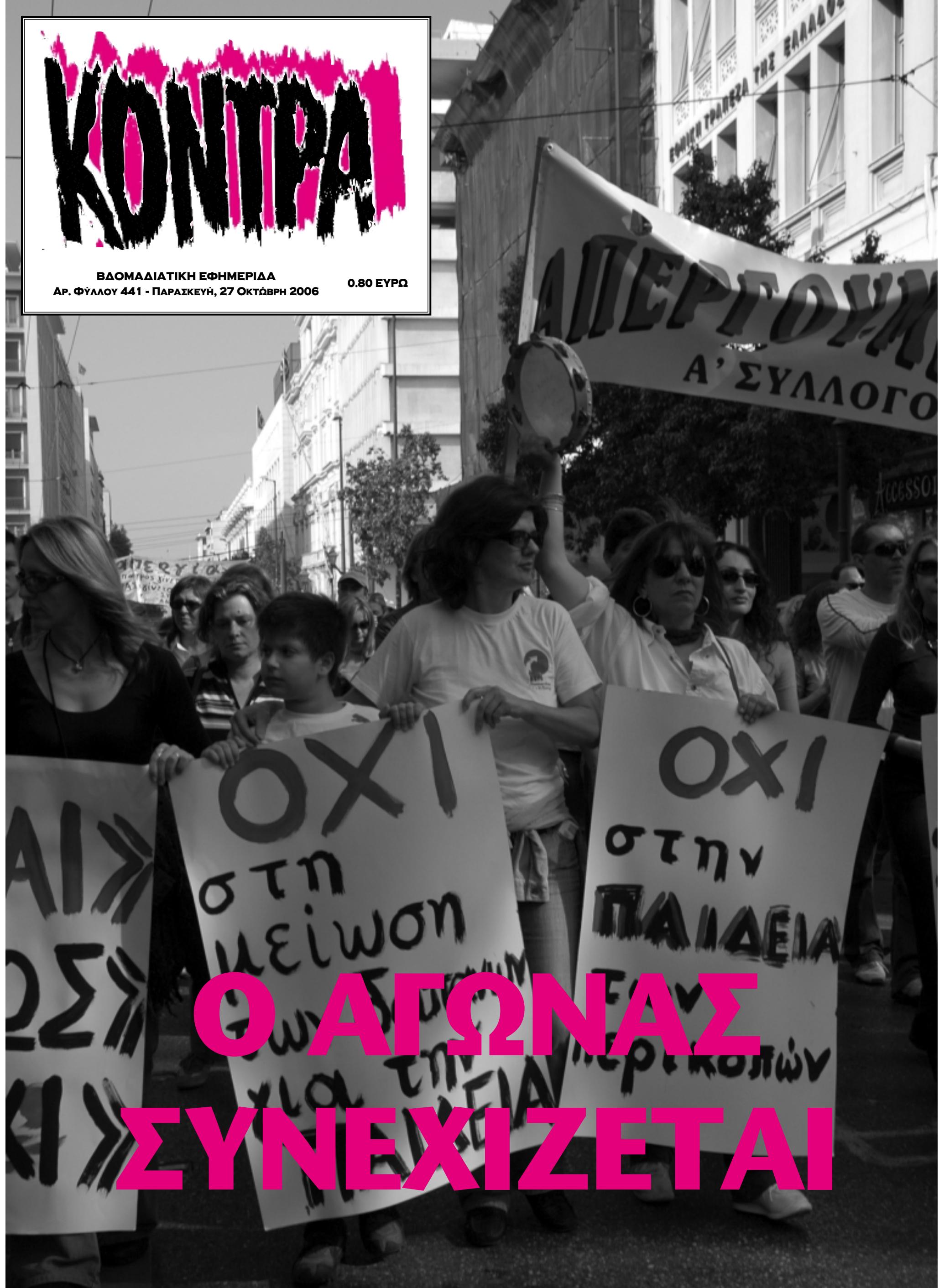

KONTAKI

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 441 - ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 27 ΟΚΤΩΒΡΗ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

28/10/1922: Ο Μουσολίνι και 40.000 μελανοχιτώνες ξεκινούν την «πτορεία προς την Ρώμη» 28/10/1922: Πρώτη μαρτυρία καπνίσματος (Κολόμβος): ειδει ιθαγενείς της Κούβας να καπνίζουν 28/10/1961: Σοβιετικά και αμερικανικά τανκς στα σύνορα Ανατολικού - Δυτικού Βερολίνου 28/10/1818: Γέννηση Ιβάν Τουργκένιεφ 28/10/1893: Έγκαινια διώρυγας Κορίνθου 28/10/1940: Επίθεση Ιταλών κατά Ελλάδας 28/10/1886: Αποκαλυπτήρια αγάλματος ελευθερίας (Ν. Υόρκη) 28/10/1959: Λειτουργία ΑΗΣ Πτολεμαΐδας - πρόγραμμα εξηλεκτρισμού της χώρας 28/10/1936: Ιδρυση πανεπιστημίου Χάρβαρντ 28/10/1955: Γέννηση Μπιλ Γκέιτς 28/10/1958: Έγκαινια φράγματος Αλιάκμονα 29/10/1923: Ιδρυση κράτους Κεμάλ Ατατούρκ - εθνική επέτειος Τουρκίας 29/10/1929: Κράχ ΗΠΑ («Μαύρη Παρασκευή») 29/10/1933: Τοποθέτηση πρώτων σηματοδοτών στην Ευρώπη 29/10/1946: Γέννηση Peter Green 29/10/1918: Ιδρυση ΓΣΕΕ 29/10/1986: Θάνατος Μίμη Φωτόπουλου 29/10/1971: Γέννηση Γουϊνόνα Ράιντερ 30/10/1821: Γέννηση Φ. Μ. Ντοστογιέφσκυ 30/10/1896: Γέννηση Κώστα Καρυωτάκη (Τρίπολη) 30/10/1904: Πρώτο κόμικ σε εφημερίδα 30/10/1944: Λήξη γερμανικής κατοχής Θεσσαλονίκης - απελευθέρωση 30/10/1947: Υπογραφή συμφωνίας GATT 30/10/1960: Γέννηση Diego Maradona 30/10/1908: Τα πρώτα ηλεκτρικά τραφ αρχίζουν δρομολόγια στην οδό Αχαρνών (Αθήνα) 30/10/1930: Βενιζέλος - Ατατούρκ υπογράφουν σύμφωνο φιλίας στην Αγκυρα 30/10/1885: Γέννηση Εζρα Πάουντ 31/10: Παγκόσμια ημέρα αποταμίευσης 31/10/1917: Διακήρυξη Λούθηρου («95 θέσεις») 31/10/1993: Θάνατος Φεντερίκο Φελίνι 31/10/1888: Γέννηση Νεπολέοντα Λαπαθιώτη 31/10/1923: Θάνατος μάγου Χουντίν. 31/10/1887: Γέννηση Chiang Kai-shek 31/10/1984: Δολοφονία Indira Gandhi 1/11/1922: Διάκ των έξι 1/11/1965: Θάνατος Νίκου Εγγονόπουλου 1/11/1986: Δηλητηρίαση Ρήνου από την Sandoz 1/11/1967: 1ο τεύχος "ROLLING STONE" (John Wenner) 1/11/1968: Θάνατος Γεωργίου Παπανδρέου 1/11/1941: Θάνατος Παντελή Χορν (60 χρ) 1/11/1956: Ο Μουσολίνι περιγράφει αυτό που ενώνει Ρώμη - Βερολίνο και καθιερώνεται η λέξη άξονας 1/11/1972: Θάνατος Εζρα Πάουντ (87 χρ) 2/11/1957: Εκτόξευση Sputnik II - η σκυλίτσα Λάικα στο διάστημα 2/11/1975: Θάνατος P. R. Pazolini 2/11/1911: Γέννηση Οδυσσέα Ελύτη 2/11/1950: Θάνατος Τζωρτζ Μπέρναρ Σω 2/11/1967: Πρώτη εγχειρηση ανοιχτής καρδιάς (Ευαγγελισμός) 2/11/1982: Εφαρμογή δακτυλίου για πρώτη φορά στην Αθήνα για καταπολέμηση νέφρους 2/11/1789: Η Γαλλική Επανάσταση εθνικοποιεί την εκκλησιοστική περιουσία 2/11/1755: Γέννηση Marie-Antoinette 3/11/1957: Θάνατος Βλάχελμ Ράιχ 3/11/1869: Θάνατος Ανδρέα Κάλβου 3/11/1928: Ο Κεμάλ Ατατούρκ καταργει το αραβικό αλφάρθητο και υιοθετεί το ρωμαϊκό 3/11/1992: O Bill Clinton εκλέγεται πρόεδρος ΗΠΑ 2/11/1904: Πρώτο φύλλο "Daily Mirror" 2/11/1996: Πρώτο φύλλο «KONTPA».

● Πρώτη η βαρώνη Βίκυ Λέανδρος στη λίστα των εκλεγέντων δημοτικών συμβούλων του Φασούλα ●●● Στο τέλος της τετραετίας παρακαλώ να μετρήσουμε πόσες παρουσίες διέχει η βαρώνη σε συνεδριάσεις δημοτικού συμβούλου ●●● Αντιδέτως προς τη βαρώνη Λέανδρος, ο μαστο κομμουνισταράς (και τέως μαστο εθνικισταράς) Γκλέτσος δεν εξελέγει ●●● Τον έφαγε η κομματική νομενκλατούρα ●●● Άλλα και στην Καρδίτσα, τζάμπα πήγε ο αγώνας του Σιούφα και του Ζαγορίτη ●●● Εχασε ο «κομμουνιστής» Τέγος, έχασε και ο «γαλάζιος» Αναγνωστόπουλος, δήμος και νομαρχία «πρασίνισαν» ●●● Αφού ο Ζούγκλας καταγγέλλει ότι ο Αλφα του λογογρίκινε εκπομπή για το βρόμικο πολιτικό χρήμα, γιατί δεν έβαλε τα στοιχεία στη φυλλάδια του; ●●● Γιατί δεν τύπωσε την εκπομπή σε DVD, να κάνει ρεκόρ πωλήσεων; ●●● Γιατί απλούστατα το τηλεοπτικό προϊόν που πουλάει το διαπραγματεύεται αυτοτελώς ●●● Και μην εκπλαγείτε αν το δείτε και πά-

λι στον Alphα ●●● Στον αγγελικό κόσμο των αστικών media κάθε πράγμα έχει την τιμή του ●●● Κι ο Ζούγκλας το ξέρει πολύ καλά το παιχνίδι ●●● Ποια ήταν η εικόνα που «έγραψε» στην τηλεόραση τη βραδιά του δεύτερου γύρου; ●●● Ο νικητής του Μαρουσιού στο μπαλκόνι, δίπλα του μια κυρία με σάπιρο γούνα (κι ας έσκαγε ο τζίζικας), βαμμένη και σοβατισμένη, έτοιμη για ολονυχτία σε σκυλάδικο της παραλιακής, κι ανάμεσά τους ο Λε-Πα με σκούρο κοστούμι, μόλις να ξεχωρίζει από το σημαίο του μπαλκονιού (είναι και τρι-

πίθαμος παναθεμάτων) ●●● Το ανεξάρτητο πουλέν του Πάπια σε νέες δόξες ●●● Και τ' άλλο πουλέν του Πάπια, ο Μπάμπαλος στο Νέο Ηράκλειο, χαιρέτιζε την προεκλογική συγκέντρωση του Μαστόρακου, ή εξαφάνιση του οποίου αποτελούσε το κεντρικό προεκλογικό του σύνδημα στον πρώτο γύρο ●●● Πάντα σε λάθος άλογα ποντάρει ο Πάπιας ●●● Ενώ εμείς που ποντάραμε στη σταθερή και διαχρονική αξία «Θανάσης» πήγαμε ταμείο ●●● Είδαμε σε κάποιο κανάλι τον Χάρρου Κλυν, υποψήφιο της ΝΔ και του ΛΑΟΣ στην Καλαμαριά,

◆ Γέμισε και πάλι η τηλεόραση από «Μαστοράκηδες». Βγάζουν στο γυαλί 16χρονα και 17χρονα παιδιά των μαθητικών καταλήψεων, που δεν ξέρουν τα κόλπα των εξοκολισμένων δημοσιορουφιάνων, και πέφτουν πάνω τους να τα καταξέσκισουν. Οπως έκανε ο Μαστοράκης στο στρατόπεδο του ΚΕΒΟΠ, αμέσως μετά την καταστολή της εξέγερσης του Πολυτεχνείου το Νοέμβρη του 1973. ◆ Και ο Χρυσόδουλος στο χορό. «Καταλλαγή» ζήτησε ο αντιπρόσωπος του Θεού επί της γης. «Ο εστί μεθερμηνεύμενόν», όπως λένε και οι γραφές: καθήστε στ' αυγά σας, γυρίστε στο ζυγό και προσεύχεστε στον Κύριο να φωτίσει την καλή μας κυβέρνηση να σας ικανοποιήσει τα αιτήματα. Κι αν δεν σας τα ικανοποιήσει, εστέ μεγαλόψυχοι και συγχωρήστε την. Διότι δεν πρέπει να ξεχνάμε την «Δεξιά του Κυρίου». ◆ Ποιους ακριβώς εννοούσε ο Νασίκας όταν δήλωνε, μετά την ήττα του στο Δήμο Τυρνάβου, ότι «μερικοί βλάκες στην Αθήνα, πριν ακόμα

γράφους και στο τέλος την διαιρεύδουν όλοι μαζί. Την επομένη του πρώτου γύρου ρωτήθηκε ο Βενιζέλος για τη δήλωση Γιωργάκη ότι «αλλάζει το πολιτικό σκηνικό» και έδωσε την εξής απάντηση: «Αυτή είναι μια συμβολικό και συμβατικό χαρακτήρα διατύπωση, όπως καταλαβαίνετε». Σε απλά ελληνικά μας είπε: Ο αρχηγούλης μας λέει και καμιά μολακά για να περνάει η ώρα. Κατά τα άλλα, πάντα αγαπημένο το «όλον ΠΑΣΟΚ». ◆ Ποιους ακριβώς εννοούσε ο Νασίκας όταν δήλωνε, συνδυασμούς, ανεξάρτητη από διαφορές ή κριτικές (sic!) που μπορεί να υπάρχουν, κά-

τελείωσει ο δεύτερος γύρος, βγούνανε και ζητωκραγάζανε ότι η Ελλάδα βάρφτηκε μπλε; Εμείς θυμόμαστε όλα τα πρωτοκλασάτα στελέχη της ΝΔ να εμφανίζονται στα κανάλια τη βραδιά του πρώτου γύρου και να πανηγυρίζουν ακριβώς γι' αυτό. Και τι ήθελε να πει ο άρχων του Τυρνάβου; Οτι τρόμαξαν οι ψηφοφόροι και ψήφισαν τον υπουργό του Περισσού; Ας πρόσεχε λίγο, ας τάξει καλύτερα τους Πασόκους και δεν θα είχε κανένα πρόβλημα.

◆ Να υπερψηφίσουν αριστερούς συνδυασμούς, ανεξάρτητη από διαφορές ή κριτικές (sic!) που μπορεί να υπάρχουν, κά-

τούργησε σαν μάνα εξ ουρανού τόσο για την κυβέρνηση, που έχει μπροστά της όλα τα μέτωπα της παιδείας ανοιχτά, όσο και για την αξιωματική αντιπολίτευση, αφού το θέμα των ιδιωτικών πανεπιστημάτων έχει εξελίχθει σε αγκάθι για το ΠΑΣΟΚ.

Ελευθεροτυπία
Η αύξηση των καθαρών κερδών για τις τράπεζες διαμορφώνεται στο ενεύριμη σημείο 50,1% με την υψηλότερη να επιτυγχάνεται από την Τράπεζα Κύπρου με 145% και ακολουθεί η Τράπεζα

Πειραιώς με 142%.

Ναυτεμπορική

Η επιλογή ενός χοντρού ψέματος της Vodafone, αντί προλόγου, για το διαφανόμενο «κουκούλωμα» στο σκάνδαλο των υποκλοπών, έχει σκοπό να αναδείξει τους δύο άξονες πάνω στους οποίους κινείται η προσπάθεια να ξεχαστεί το θέμα: από τη μία πλευρά η επικοινωνιακή πολιτική της Vodafone που αντί να εκδίδει ψευδείς ανακοινώσεις προτιμά πλέον να δίνει ένα σκασμό λεπτά (περίπου 20 εκατ. ευρώ) σε διαφήμιση προκειμένου να βγάλουν το... σκασμό τα Μέσα Ενημέρωσης, και από την άλλη, η ουσία της υπόθεσης με τον

Διώτη να συνδέει μεν το θάνατο Τσαλικδή με τις υποκλοπές αλλά να τον χαρακτηρίζει ως αυτοκτονία και στην Επιτροπή Θεομάρκου και Διαφάνειας της Βουλής να κλείνει η υπόθεση με... κυβερνητική πλειοψηφία.
Γαλέρα
1.247 είναι οι κρατικοί διαιτούντος δημοσιογράφοι μόνο στην EPT! Ούτε ένας ούτε δύο ούτε... πεντακόποι. Αλλά 1.247!!! Σκεφθείτε ότι τα μεγάλα Κανάλια, ANT1, ΜΕΓΚΑ κ.λπ. έχουν δεν έχουν 100-200 δημοσιογράφους το καθένα! Από αυτούς τους 1.247 δημοσιογράφους ζήτημα είναι αν εργάζονται οι 150-200. Οι άλλοι χίλιοι τόσοι εί-

να κλαίει και να οδύρεται για την ήπτα του, βρίζοντας τους πάντες, και σκεφτήκαμε να του στείλουμε λίγο ξυδάκι για να του περάσει ●●● Μετά, όμως, δυμηδήκαμε μια επιδεώρηση που είχε γράψει και ανεβάσει ο ίδιος πριν μερικά χρόνια ●●● Robe xekoubote ●●● Τελικά, έχει και προφητικές ικανό

■ **Και το ΔΝΤ προτείνει**

Αύξηση ορίων ηλικίας

Μετά την Κομισιόν, που χαρακτηρίζει τις δαπάνες λόγω γήρανσης του πληθυσμού «ωρολογιακή βόμβα» και ζητά την άμεση λήψη μέτρων στην κατεύθυνση της αύξησης των ορίων ηλικίας συνταξιοδότησης, κατατίσσοντας την Ελλάδα στις χώρες «υψηλού κινδύνου», την ίδια κατεύθυνση δείχνει και το ΔΝΤ. Το σχετικό χωρίο στα «Προκαταρκτικά Συμπεράσματα της Αποστολής» του ΔΝΤ, είναι το εξής:

«Αν δεν υπάρξει θεμελιώδης αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος, το μακροπρόθεσμο κόστος από τη γήρανση του πληθυσμού αναμένεται να απειλήσει τη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών. Η αναγκαία διαδικασία της εκτίμησης του κόστους από τη γήρανση έχει προχωρήσει με αργούς ρυθμούς, και γ' αυτό θα πρέπει σύντομα να λειτουργήσει πλήρως η Εθνική Αναλογιστική Αρχή και να επιπολυνθεί η παροχή στοχείων από τα ασφαλιστικά ταμεία. Ολοι οι κοινωνικοί εταίροι θα πρέπει να εντείνουν τις προσπάθειές τους για τη δημιουργία κατάλληλου κλίματος για τη μεταρρύθμιση αυτή, υποστηρίζοντας το έργο της Επιτροπής Αναλυτή, που θα είναι καθοριστικό για την έγκαιρη υιοθέτηση συγκεκριμένων μέτρων. Προωθούνται μεταρρυθμίσεις στον τομέα της υγείας, αλλά η κύρια πρόκληση παραμένει η παροχή στοχείων υπηρεσιών υγείας με παράλληλη συγκράτηση του

κόστους».

Το ΔΝΤ είναι γνωστό για τα σκληρά νεοφιλελεύθερα μέτρα που προωθεί πάντοι στον κόσμο. Οταν, λοιπόν, αυτό το όργανο του διεθνούς χρηματιστικού κεφαλαίου αναλαμβάνει υπό την προσασία του την Επιτροπή Αναλυτή, σημαίνει ότι έλαβε απ' αυτή διληγόντες τις διαβεβαιώσεις, ότι κινείται στην ίδια κατεύθυνση. Γ' αυτό και πρέπει από τώρα να ξεσκιτεί η μάσκα της δήθεν ανεξάρτητης επιστημονικής επιτροπής. Πρόκειται για ένα όργανο του κεφαλαίου, που έχει επιφορτιστεί με το καθήκον της ιδεολογικής προετοιμασίας των εργαζόμενων για την αντισφαλιστική επίθεση που θα υλοποιηθεί στην επόμενη βουλευτική περίοδο.

Δεν αξίζει, βέβαια, τον κόπο να ασχοληθούμε με τη (νέα) διάψευση Τσιπουρίδη και τη (νέα) διαβεβαίωσή του, ότι με κυβέρνηση ΝΔ δεν υπάρχει περίπτωση να αυξηθούν τα όρια ηλικίας. Ενας αναξιοπιστος υπουργός μιας αναξιόπιστης κυβέρνησης μπορεί να λέει ότι θελει. Αυτή τη στιγμή στόχος είναι να αποκοινίσουν τους εργαζόμενους και να κερδίσουν τις επόμενες εκλογές. Η κυβέρνηση, λοιπόν, θα αφήσει τις κάθε ειδους τεχνοκρατικές επιτροπές να προετοιμάσουν το έδαφος και αυτή θα νομοθετήσει, αφού πρώτα κερδίσει τις εκλογές. Γιατί, βέβαια, εκλογές με το σύνθημα «θα αυξήσουμε τα όρια ηλικίας» δεν κερδίζονται.

Ετσι, χωρίς μια στοιχειώδη έστω πολιτική συμμετοχή των ψηφοφόρων στις διαδικασίες των συνδυασμών και των υποψηφίων, εκείνο που κυριάρχησε στο δεύτερο γύρο των εκλογών του 2002 ήταν 33,52% για τις νομαρχιακές και 30,59% για τις δημοτικές εκλογές.

Ετσι, χωρίς μια στοιχειώδη

πολιτική συμμετοχή των ψηφοφόρων στις διαδικασίες των συνδυασμών και των υποψηφίων, εκείνο που κυριάρχησε στο δεύτερο γύρο των εκλογών του 2002 ήταν 33,52% για τις νομαρχιακές και 30,59% για τις δημοτικές εκλογές. Γιατί, βέβαια, εκλογές με το σύνθημα «θα αυξήσουμε τα όρια ηλικίας» δεν κερδίζονται.

■ **Αναθεώρηση ΑΕΠ**

Θα πάρει καιρό το παζάρι

Περισσότερο από εξάμηνο αναμένεται να διαρκέσει η εξέταση από τη Eurostat των στοχείων του αναθεωρημένου ελληνικού ΑΕΠ. Και βέβαια, όλο αυτό το διάστημα θα λαμβάνει χώρα ένα παζάρι ανάμεσα στο ελληνικό υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών και τις κοινωνικές υπηρεσίες.

Οπως όλα δείχνουν, την κυβέρνηση Καραμανλή δεν την ενδιαφέρει το τελικό αποτέλεσμα αυτού του παζαριού αλλά οι ενδιάμεσοι σταθμοί. Δηλαδή, να εμφανιστεί το έλλειμμα για το 2006 στο 2,6% του ΑΕΠ, ώστε να βγει η οικονομία από το καθεστώς κοινωνικής επιτήρησης και να μπορέσει να προχωρήσει η κυβέρνηση σε κάποιες προεκλογικές παροχές. Φαίνεται πως ο Καραμανλής έχει κατ' αρχήν αποφασίσει να πάει σε εκλογές μέσα στο 2007, γ' αυτό και ο Αλογοσκούφης προχωρήσε στην κίνηση αναθεώρησης του ΑΕΠ, μολονότι μ' αυτή ρισκάρει μείωση

των κοινωνικών κονδυλίων του Δ' ΚΠΣ. Ομως, στην ΕΕ όλα είναι θέμα διαπραγμάτευσης. Ακόμα και αυτά που κάποια στιγμή «λειδάνουν».

Ετσι, τη Δευτέρα η κυβέρνηση δέχτηκε ένα αικόμα γερό χαστούκι από τις κοινωνικές υπηρεσίες, καθώς η Eurostat αναθεώρησε (για πέμπτη -αν θυμόμαστε καλά- φορά) τα στοιχεία της απογραφής που έκανε η κυβέρνηση Καραμανλή, με αποτέλεσμα να αυξήσει κατά 0,7% το έλλειμμα του 2005. Συγκεκριμένα, η Eurostat θεώρησε «φουσκωμένα» τα πλεονάσματα που δηλώθηκαν για την περίοδο 2002-2005 για τους ΟΤΑ και τα Ασφαλιστικά Ταμεία (πρόκειται για την περιβόητη «άστρη τρύπα», που κάποια στιγμή «ανακάλυψαν» τα σαΐνια του Αλογοσκούφη) και αύξησε το έλλειμμα του 2005 στο 5,2% του ΑΕΠ, γεγονός που καθιστά δύσκολο το στόχο της μείωσής του κάτω από 3% το 2006 και την έξοδο από την επιτήρηση.

■ **Β' γύρος νομαρχιακών και δημοτικών εκλογών**

Ολοκληρώθηκε η μοιρασιά

Χωρίς ιδιαίτερες εκπλήξεις και σε ιδιαίτερα υποτονικό κλίμα ολοκληρώθηκαν με το δεύτερο γύρο οι νομαρχιακές και δημοτικές εκλογές. Σε όλη τη διάρκεια της δεύτερης προεκλογικής εβδομάδας τίποτα δε θύμιζε ότι «παίζεται» ο Δήμος ή η Νομαρχία. Αδειά τα εκλογικά κέντρα, χαμηλής έντασης αφισοκόλληση, πλήρης αδιαφορία του κόσμου. Οπως σημειώσαμε και την προηγούμενη εβδομάδα, ήταν οι πιο αποπολιτικοποιημένες εκλογές της μεταπολίτευσης. Αυτό έδειξε και η αλματώδης αύξηση της αποχής. Λίγοι μπήκαν στον κόπο να ταξιδέψουν για δεύτερη φορά στην επαρχία (πέρα, βέβαια, απ' αυτούς που έκαναν αποχή ως πολιτική πράξη). Δεν μπήκαμε στον κόπο να μελετήσουμε την εξελίξη της αποχής σε νομαρχίες και μεγάλους Δήμους, όμως από μια σύντομη ματιά είδαμε ότι αυτή έπληξε κυρίως τους χαμένους του δεύτερου γύρου. Σε περιλαμβάνουν αυτά τα παζάρια; Μοίρασμα πόστων, εξουσίας και «δουλειών». Διότι οι λεγόμενοι «αντάρτες», υποψήφιοι δηλαδή που θέλουν να γίνουν χαλίφηδες στη θέση των χαλίφηδων, έρουν καλύτερα την τοπική κατάσταση και έκαναν τα παζάρια μόνοι τους, με τους υποψήφιους που αποφάσισαν να στηρίξουν. Τι περιλαμβάνουν αυτά τα παζάρια; Μοίρασμα πόστων, εξουσίας και «δουλειών».

Οι «αντάρτες», που σχεδόν σε όλες τις περιπτώσεις εξασφάλισαν τη συμμετοχή τους στα δημοτικά και νομαρχιακά συμβούλια, θα είναι μέσα στα πρόγματα και θα επιδιώξουν να εκτοπίσουν εντελώς τον ηττημένο κομματικό υποψήφιο, ώστε στις επόμενες εκλογές να πάρουν αυτό το χρήσιμο. Η δεύτερη παράμετρος έχει να κάνει με τον άγριο ανταγωνισμό των βουλευτών του κάθε κόμματος σε κάθε εκλογική περιφέρεια. Ειδικά στην Αθήνα, πίσω από κάθε «αντάρτη» βρισκόταν και ένας βουλευτής του κόμματός του, ο οποίος τον στήριζε παρασκηνιακά. Είναι τόσο σκληρή η μάχη του σταυρού στις βουλευτικές εκλογές που κάθε βουλευτής θελεί να ελέγχει το πολιτικό μηχανισμός και ει δυνατόν να ελέγχει δύχι τημάτα τους αλλά ολόκληρο το Δήμο.

Αποτέλεσμα όλων αυτών των τάσεων ήταν να δούμε αποτελέσματα που δεν ανταποκρίνονταν στους σχεδιασμούς των κομματικών επιτελείων. Γ' αυτό και μια σειρά Δήμων ή του ΠΑΣΟΚ στις επόμενες εκλογές. Επιλογή που σε πολλές περιπτώσεις μέσα από την ήττα του επίσημου κομματικού υποψήφιου και του «αντάρτικου» σχηματισμού στη ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ και άλλαξε το πολιτικό σκηνικό, η Παταράγια μίλησε για «συνολικό αρνητικό αποτέλεσμα για το λαό» και ο Αλαβάνος, ο πιο χαμογελαστός και χαρούμενος απ' όλους, διαπίστωσε ότι «είναι πιο διακριτό ένα άλλο εναλλακτικό αυτοδιοικητικό ρεύμα», χάρη σε μια «νικηφόρα πορεία σε όλη την Ελλάδα και ιδιαίτερα στο Νομό Αττικής». Ο καθένας «διαβάζει» τα αποτελέσματα όπως βολεύεται.

Οι υποψήφιοι του ΣΥΝ (που έτσι διεύρυνε την εξουσία του στην Αττική, παίρνοντας για πρώτη φορά και τη Νέα Φιλοδελφεία και το Ελληνικό, μαζί με Καισαριανή και Νέα Σμύρνη που ήδη είχε), ενώ ο Περισσός κέρδισε μερικές αγχώδεις νίκες (Νίκαια, Πυλαία Θεσσαλονίκης) συν τον Τύρναβο (έχασε ο γνωστός γαλάζιος αγροτοπατέρας Θ. Νασίκας) και κατέγραψε μερικές ηχηρές ήττες (Καρδίτσα, Αγιος Παύλος Θεσσαλονίκης, Λευκίμη Κέρκυρας).

Περιένο και το τηλεοπτικό ενδιαφέρον (τα κανάλια έκοψαν νωρίς τα προεκλογικά προγράμματα και έβαλαν ταινίες), σε χαμηλούς τόνους και οι δηλώσεις των αρχηγών των πολιτικών κομμάτων. Ο Καραμανλής, με τον αέρα του νίκητη, δήλωσε ότι η κυβέρνησή του θα συνεχίσει τις αντιλαϊκές μεταρρυθμίσεις «σταθερά και αταλάντευτα», ο Γιωργάκης αυτή τη φορά ήταν καλά προετ

Πιο φασιστικό το Ισραήλ

Ηδικαιολογία που δόθηκε από τον ισραηλινό πρωθυπουργό Εχούντ Ολμέρτ ήταν ο τερματισμός των «ασταθών κυβερνήσεων» στο Ισραήλ. Γι' αυτό το λόγο ο Ολμέρτ εισήγαγε αλλοιαγές στο πολιτικό σύστημα του Ισραήλ, που ψηφίστηκαν από την Κνεοέτ (το ισραηλινό κοινοβούλιο) την περαισμένη Δευτέρα και έσπευσε να εντάξει στην κυβέρνηση τον απροκάλυπτο φασίστα Αβιγκτορ Λίμπερμαν, πρόεδρο του ακροδεξιού κόμματος «Yisrael Beiteinu» (Σπίτι μας το Ισραήλ), γνωστό για τις προκλητικές δηλώσεις του στο παρελθόν, όταν ήταν υπουρ-

γός Μεταφορών στην κυβέρνηση Νετανιάχου. Ο Λίμπερμαν είχε δηλώσει τότε ότι δύο οι Παλαιστίνιοι κρατούμενοι θα πρέπει να πνιγούν στην Ερυθρά Θάλασσα και... προσφέρθηκε να παράσχει τα λεωφορεία για τη μεταφορά τους! Είχε δηλώσει επίσης ότι θα πρέπει να απελαύνονται οι Παλαιστίνιοι που έχουν ισραηλινή υπηκοότητα, αν αρνηθούν να υπογράψουν όρκο πίστης στο σιωνιστικό εβραϊκό κράτος!

Με την είσοδο του κόμματος του Λίμπερμαν στον κυβερνητικό συνασπισμό αυτός θα κατέχει 11 επιπλέον έδρες στην 120μελή Κνεσέτ, δηλαδή θα έχει συνολικά 78 έδρες, πράγμα που σημαίνει ότι το 65% των εδρών θα ανήκει στην κυβέρνηση. Μια σταθερή πλέον κυβέρνηση πιστεύουν ότι θα τους δώσει τη δυνατότητα να εφαρμόσουν πιο εύκολα τη φασιστική πολιτική του ισραηλινού κράτους, που το τελευταίο διάστημα γίνεται αικόμια πιο οικληρή απεναντί στους Παλαιστίνιους. Απόδειξη οι τελευταίες αιματηρές επιθέσεις στη Λωρίδα της Γάζας, που ήταν οι ισχυρότερες των τελευταίων μηνών με αποτέλεσμα το θάνατο 7 Παλαιστίνιων και τον τραυματισμό άλλων 23, όταν τουλάχιστον 20 τεθωρακισμένα οχήματα και τανκς εισβαλλαν στη Μπείτ Χανούν χτυπώντας μια κηδεία!

Απ' τον περασμένο Ιούνη που ξεκίνησε η εισβολή στη Λωρίδα της Γάζας έχουν σκοτωθεί περισσότεροι από 260 Παλαιστίνιοι. Την δια στιγμή πληθαίνουν τα δημοσιεύματα που αναφέρουν ραγδαία αύξηση των ισραηλινών εποικισμών στη Δυτική Οχθη, πράγμα που επιβεβαιώθηκε από μυστική έκθεση που παρουσιάστηκε στον υπουργό Πολέμου του Ισραήλ, σύμφωνα με την εβραϊκή εφημερίδα «Χααρέτζ» (24/10/06). Μαζί με το μαστίγιο όμως πάει και το καρότο. Ο Ολμέρτ κάλεσε τον Αμπάτα να ξαναρχίσουν τις «ειρηνευτικές» συνομιλίες και του ευχήθηκε... καλές γιορτές με αφορμή την γιορτή του Eid al-Fitr (που γίνεται στο τέλος του Ραμαζανίου)! Όλα κι όλα, το ότι οι άνθρωποι είναι φασίστες με τα όλα τους, δεν τους εμποδίζει να είναι και υποκριτές ολκής!

Λεπτές οι ισορροπίες στην Παλαιστίνη

Χιλιάδες Παλαιστίνιοι αστυνομικοί και ένοπλοι της Φατάχ αναμένεται να αναπτυχθούν στους δρόμους της Λωρίδας της Γάζας μετά την γιορτή του Ειντ Άλ Φιτρ (που σηματοδοτεί το τέλος του Ραμαζανίου), προκειμένου να σταματήσει η αναρχία που επικρατεί στην περιοχή, αναφέρει η ισραηλινή εφημερίδα Jerusalem Post (24/10/2006), επικαλούμενη παλαιστινιακές πηγές. Ο Αμπάτα σπεύδει να δυναμώσει τη θέση του απέναντι στην κυβέρνηση της Χαμάς, γι' αυτό και έσπευσε να ανασύρει απ' τη ναφθαλίνη τον Ισμαΐλ Τζαμπέρ, πολιάρχη καραβάνα της Φατάχ, που είχε κατηγορηθεί για διαφθορά (τον κατηγόρησαν ότι τοσέπως μισθούς εικονικών υπαλλήλων) και είχε απομακρυθεί απ' τον ίδιο τον Αμπάτα τον Απρίλη του 2005.

Ο Τζαμπέρ που σύμφωνα με το Αλ Τζαζίρα έχει αρκετή επιρροή μέσα στη Φατάχ και σε ορισμένα τμήματα των «Ταξιαρχιών Μαρτύρων

του Αλ Ακσα» (ένοπλη οργάνωση της Φατάχ), θα ηγείται όλων των δυνάμεων ασφαλείας στη Δυτική Οχθη, εκτός από τρία παρακλάδια που ανήκουν στη δικαιοδοσία του υπουργείου Εσωτερικών της κυβέρνησης της Χαμάς. Απ' την άλλη μεριά, η Χαμάς ανακοίνωσε ότι θα στρατολογήσει άλλους 1.500 μαχητές στο σώμα ασφαλείας που έχει στήσει στη Δυτική Οχθη, παράλληλα με το σώμα ασφαλείας που υπάρχει στη Λωρίδα της Γάζας και εκτιμάται ότι φτάνει τους 6.000 μαχητές.

Παρά το γεγονός ότι η Φατάχ συμφώνησε τελικά με τη Χαμάς (με τη μεσολάβηση της Αιγύπτου) να σταματήσει ο αλληλοσταραγμός, η κατάσταση παραμένει τεταμένη, μετά

τη δολοφονία την Κυριακή ενός διοικητή των «Ταξιαρχιών του Αλ-Ακσα» στη Λωρίδα της Γάζας (που υπηρετούσε ταυτόχρονα στη δύναμη ασφαλείας του Αμπάτα στη Γάζα). Ταυτόχρονα, η απεργία των δημόσιων υπαλλήλων συνεχίζεται (κυρίως των διοικητών), ενώ την προηγούμενη Παρασκευή μέλη της προεδρικής φρουράς (Δύναμη 17)

έσπεισαν οδοφράγματα και μπλόκαραν τον κεντρικό δρόμο της πόλης της Γάζας για να διαμαρτυρηθούν για τους απλήρωτους μισθούς. Είναι ολοφάνερο ότι αυτές οι διαμαρτυρίες δεν αποσκοπούν πουθενά άλλου παρά στην αναπροπή της κυβέρνησης της Χαμάς και την ενίσχυση του Αμπάτα, καθώς είναι γνωστό ότι η παλαιστινιακή κυβέρνηση (σε αντίθεση με τον πρόεδρο Αμπάτα) δεν έχει χρήματα εξαιτίας του διεθνούς οικονομικού εμπάργκο και της παρανομής παρακράτησης των τελωνειακών φράρων και δασμών που συλλέγει το Ισραήλ για λογαριασμό της Παλαιστινιακής Αρχής.

Ομως, όπως απέδειξαν οι σοβαρές διαφωνίες μέσα στη Φατάχ (που

οδήγησαν την προηγούμενη βδομάδα στη ματαίωση της συνάντησης των οξιωματούχων της στο Αμάν της Ιορδανίας), η ανατροπή της κυβέρνησης της Χαμάς δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση για τον Αμπάτα, που συνεχώς απειλεί ότι θα τη διαλύσει και θα πάει είτε σε εκλογές είτε σε δημοψήφισμα.

Σ' αυτό το ρευστό σκηνικό τα πράγματα περιπλέκονται ακόμα περισσότερο καθώς υπάρχουν πληροφορίες ότι το αμερικανικό υπουργείο Εξωτερικών έσπεισε να παρέμβει για την απελευθέρωση του φυλακισμένου αγωνιστή της Φατάχ Μαρουάν Μπαργκούτι απ' τις ισραηλινές φυλακές (ο Μπαργκούτι έχει καταδικαστεί σε 5 φορές ισόβια για «τρομοκρατική δράση»), πράγμα όμως που είναι μάλλον αδύνατο να δεχτεί η ισραηλινή κυβέρνηση. Ισως οι Αμερικανοί θελούν να παίξουν το χαρτί του Μπαργκούτι, πιστεύοντας ότι θα ακολουθήσει τα χνάρια του Μαντέλα που ήταν φυλακισμένος επί 20 χρόνια, για να βγει και να γίνει πρόεδρος στα μέτρα των Αμερικανών, όμως αυτό ακόμα αποτελεί σενάριο επιστημονικής φαντασίας. Οσο μάλιστα η ισραηλινή επιθετικότητα θα αιξάνεται τόσο πιο δύσκολο θα είναι να επιτευχθεί κάτι τέτοιο.

■ Βολιβία

Τι παιχνίδι παίζεται με τα ορυχεία;

Μερικές βδομάδες μετά το αιματοκύλισμα μεταξύ των ανθρακωρύχων του μεγαλύτερου ορυχείου κασσίτερου στη Βολιβία (του Huanuni), που είχε σαν αποτέλεσμα 16 νεκρούς και πάνω από 60 τραυματίες, ο Μοράλες ανακοίνωσε ότι σκοπεύει να εθνικοποιήσει τον τομέα της εξόρυξης. Οι συνομιλίες με τους συνεταιρισμούς συνεχίζονται. Σύμφωνα με ορισμένες πληροφορίες, που δεν έχουμε ακόμα καταφέρει να διασταυρώσουμε, η κυβέρνηση Μοράλες έχει στενούς δεσμούς με τους συνεταιρισμούς, καθώς ο υπουργός μεταλλείων, Walter Villarreal κατέχει διευθυντική θέση σε ένα συνεταιρισμό του Huanuni. Ο τελευταίος μάλιστα προέβη σε εχθρικές δηλώσεις κατά των εργατών των κρατικών ορυχείων που πέτυχαν να συμφωνήσει η κυβέρνηση στην πρόσληψη 1.500 ακόμα εργατών.

Οι συνεταιρισμοί, όμως, με τους οποίους συμμορχεί η κυβέρνηση Μοράλες, δεν είναι παρά καπιταλιστικές επιχειρήσεις. Επιχειρήσεις που απασχολούν περίπου 10.000 μισθωτούς εργάτες τους οποίους πληρώνουν με άθλιους μισθούς και τους αναγκάζουν να εργάζονται σε άθλιες συνθήκες δουλειάς (όπως έδειξαν και τα αποχήματα σε ορισμένους συνεταιρισμούς), ενώ τους αρνούνται αικόμια και το δικαίωμα να οργανώνονται. Τοπεύονται όμως το κρατικό παραδάκι με τις επιχορηγήσεις και τις διευκολύνσεις που τους δίνει η κυβέρνηση, έτσι ώστε να εκμεταλλεύ-

ονται ορυκτά ύψους 500 εκατ. δολαρίων το χρόνο (εκμεταλλεύομενοι πλήρως τις ψηλές διεθνείς τιμές) και να πληρώνουν μόλις 11 εκατ. δολάρια στο κράτος.

Δεν είναι όμως μόνο οι συνεταιρισμοί. Τον περασμένο Ιούνη, η ινδική εταιρία Jindal Steel & Power Limited ανακοίνωσε ότι υπέγραψε συμφωνία με την κυβέρνηση της Βολιβίας για δικαιώματα εξόρυξης 20 δισεκατομμυρίων τόνων σιδήρου απ' το κρατούμενο ΙΙΙ Mutun, το οποίο είναι ορυχείο με τα μεγαλύτερα αποθέματα στον κόσμο. Ετσι, η εταιρία ανακοίνωσε στις 2 Ιουνή του 2006 ότι σκοπεύει να επενδύσει 2.3 δισ. δολάρια για να φτιάξει ένα εργοστάσιο παραγωγής απόσαλιο, που θα παράγει 1.7 εκατομμύρια τόνους μακρών προϊόντων χάλυβα (δηλαδή σωλήνες, δοκάρια κτλ) το χρόνο, ένα εργοστάσιο παραγωγής επεξεργασμένου σιδήρου ικανότητας παραγωγής 6 εκατομμυρίων τόνων το χρόνο κι ένα εργο-

στάσιο παραγω

Πέμπτη 27 Νοέμβρη 2005. Δύο παιδιά αφρικανικής καταγωγής, 15 και 17 χρόνων, σκοτώνονται από ήλεκτροπλήξια στο προάστιο Κλισί Σου Μπουά της γαλλικής πρωτεύουσας. Ο υποσταθμός που είχαν βρει «καταφύγιο» για να γλυτώσουν απ' τους μπάτσους που τους καταδίωκαν μετατρέπεται σε τάφο τους. Μάταια οι μπάτσοι προσπάθησαν να καλύψουν τις ευθύνες τους μιλώντας για «παρεξήγηση», ότι δηλαδή οι συνάδελφοι τους άλλους καταδίωκαν. Η φωτιά είχε ήδη ανάψει. Γιατί ήταν απ' τις στιγμές που η συσσωρευμένη οργή της νεολαίας των γόνων των μεταναστών ξεχείλισε και η αγανάκτηση μετατράπηκε σε εξέγερση.

Από το βράδυ της επόμενης μέρας και επί τρεις εβδομάδες τα προάστια του Παρισιού μετατρέπονται σε πεδίο μάχης με τις συγκρούσεις να επεκτείνονται από το Κλισί στα γειτονικά προάστια Μοντφερμέι, Σερβιάν, Ολνέ και στη συνέχεια σε 200 πόλεις σ' όλη τη Γαλλία. Μπροστά σ' αυτό το κύμα των χιλιάδων νέων που καίνε καθημερινά εκατοντάδες αυτοκίνητα (ορισμένες φορές ακόμα και τα δικά τους) ολόκληρος ο κατασταλτικός μηχανισμός της «δημοκρατικής» γαλλικής κοινωνίας κινητοποιείται.

Οχι μόνο οι μπάτσοι που φτάνουν να ρίζουν μέχρι και δακρυγόνο μέσα σε τζαμί γεμάτο με πιστούς, πυροδοτώντας ακό-

■ Ενα χρόνο μετά την εξέγερση των προαστίων...

Η φωτιά σιγοκαίει ακόμα

μα πιο οργισμένη την αντίδραση των μεταναστών. Ούτε μόνο ο υπουργός Εσωτερικών Νικολά Σαρκοζί, που σε ένα κρεσόντο φασισμού αποκαλεί τους νεολαίους «απόβλητα» και σπεύδει να ανασύρει απ' τη ναφαθαλίνη ένα νόμο της εποχής του... 1955 (που εφαρμόστηκε πρώτη φορά στην κατεχόμενη Αλγερία) επιβάλλοντας καθεστώς έκτακτης ανάγκης. Άλλα και οι «αριστεροί», όπως το γαλλικό «Κ» που την πέμπτη μέρα των συγκρούσεων (1/11/05) εκ-

διδει δελτίο τύπου με τίτλο: «Το ΚΚΓ καταγγέλλει τη βία και καλεί την κυβέρνηση ν' αλλάξει πολιτική», στο οποίο υπογραμμίζεται ότι το κόμμα καταγγέλλει τη βία απ' όπου κι αν προέρχεται! Λίγο αργότερα (στις 4/11) θα καλέσει τον Σαρκοζί να παραιτηθεί, επισημαίνοντας όμως ότι «η αποκατάσταση της τάξης είναι ένα επείγον καθήκον» κι ότι «δεν πρέπει να περάσει η κλιμάκωση της βίας! Στο ίδιο μήνας κύματος κινούνται και οι «σοσιαλιστές» και τα συνδικά-

τα, ενώ μέχρι και η αναρχική CNT φτάνει στο σημείο να υποστηρίζει ότι «οι δάσκαλοι-μέλη της CNT, οι οποίοι ως επί το πλείστον δουλεύουν στα προάστια, δεν εξυμνούν ούτε το κάψιμο των αυτοκινήτων ούτε των δημόσιων κτιρίων».

Η γαλλική κοινωνία και πρώτα απ' όλα η γαλλική εργαστική τάξη και η νεολαία της (που λίγο αργότερα θα βρεθούν στους δρόμους ενάντια στο CPE, το «συμβόλαιο πρώτης πρόσληψης») δε μπορούν να αγκαλιά-

σουν τους γόνους των μεταναστών. Δε γνωρίζουμε πόσο οληθινή ήταν η δημοσκόπηση της «Le Parisien», σύμφωνα με την οποία το 73% των Γάλλων υποστήριξε τα έκτακτα μέτρα της κυβέρνησης, πάντως ακόμα και φουσκωμένο να είναι το νούμερο δεν θα απειχεί και τόσο πολύ από την προηγματικότητα. Κι η προηγματικότητα εδειξε ότι η κοινωνία υπέστη ένα μεγάλο σοκ κι ο φόβος φώλιασε ακόμα και μέσα στην εργαστική τάξη που έμεινε απαθής όλο το διάστημα αυτής της εξέγερσης. Σημεία των καιρών θα πείτε. Με την απουσία επαναστατικής οργάνωσης, αδυνατίζει (για να μην πούμε τορπιλίζεται) η ίδια η επαναστατική πράξη.

Οιως, ο απολογισμός της εξέγερσης (10.000 καμμένα αυτοκίνητα, 250 εκ. ευρώ καταστροφές, 5.000 συλλήψεις και 600 καταδίκες σε φυλάκιση), που θα δώσει τη σκυτάλη στην επικράτηση της «τάξης», δε σημαίνει ότι η φλόγα έσβησε. Οσο τα προβλήματα των γόνων των μεταναστών παραμένουν, η φλόγα θα καίει μέχρι την επόμενη εξέγερση που θα είναι ακόμα πιο βίαιη, ακόμα πιο κατα-

στροφική. Γιατί οι δυτικές καπιταλιστικές κοινωνίες ούτε θέλουν ούτε μπορούν να ενσωματώσουν τους νεολαίους μετανάστες ή ακόμα και τους γόνους τους, που τους αντιμετωπίζουν αιριβώς όπως είπε ο Σαρκοζί: σαν απόβλητα. Δημιουργούν όμως έτσι ανθρώπους που δεν έχουν να χάσουν τίποτ' άλλο παρά τις ολυσθεδες τους...

ΥΓ: Τρεις βδομάδες πριν κλείσει χρόνος απ' την εξέγερση στα παρισινά προάστια, μικρής σχετικά έκτασης συμπλοκές σημειώθηκαν στο υποβαθμισμένο προάστιο Μισιζέν Ο Μιρό του Παρισιού, στις οποίες συμμετίχαν 100 μπάτσοι και καμιά διακοσμιά νεολαίο που πυρπολήσαν ένα μπατσικό. Παρόμοια μικρότερης κλίμακας επεισοδία έγιναν την περισσότερη Κυριακή στο προάστιο Γκρινί, νότια του Παρισιού, ενώ τα μπατσουνδικάτα απτημένων δημόσιο αίτημα στην κυβέρνηση να λάβει μέτρα για τον τερματισμό της συστηματικής παρεμπόδισης των αιστυνομικών περιπόλων από νεαρούς που πετούν μολότοφ. Γεγονότα που επιβεβαιώνουν τη διαπίστωση ότι η φωτιά σιγοκαίει ακόμα...

■ Irák

Εντονο παρασκήνιο σε αδιέξοδο φόντο

Kαθώς ο Οκτώβριος αναδεικνύεται κα πιο φονικός μήνας για τον αμερικανικό στρατό από την πολιορκία της Φαλούτζα την άνοιξη του 2004, με 89 μέχρι στιγμής νεκρούς Αμερικάνους στρατιώτες, καθώς επίσης οι αμφιβολίες για την αποτελεσματικότητα των αμερικανικών επιχειρήσεων στο Ιράκ ενισχύονται, ιδιαίτερα μετά τη δηλωση του εκπροσώπου του αμερικανικού στρατού στο Ιράκ, στρατηγό Ουλιόμ Κάλντγουελ, ότι «η διμήνη εκστρατεία καταστολής στη Βαγδάτη απέτυχε να περιορίσει τη βία και ότι τα σχέδια ασφάλειας είναι υπό αναθεώρηση», και οι πιέσεις στο Λευκό Οίκο για αναπροσαρμογή της αμερικανικής στρατηγικής στο Ιράκ αυξάνονται, ενώπιον των εικονιών για το Κογκρέσο το Νοέμβριο, οι διαρροές, οι δηλώσεις, οι εκπημήσεις και οι προβλέψεις από διάφορους Αμερικάνους αξιωματούχους για τις επιλογές που έχει η αμερικανική κυβέρνηση πολλαπλασιάζονται. Η συγκλιση του πολεμικού συμβουλίου από τον Μπους στις 19 Οκτωβρίου επιβεβαιώνει ότι εξετάζεται σοβαρά η αναπροσαρμογή της αμερικανικής στρατηγικής και η αναζήτηση δρόμων αξιοπρεπούς διαφυγής από το ιρακινό σφαγείο.

Οι επιλογές στις οποίες επικεντρώνεται η συζήτηση είναι ο χωρισμός του Ιράκ σε τρία αυτόνομα ομδόπονδα κρατιδια με αδύναμη κεντρική κυβέρνηση, ο καθορισμός χρονοδιαγράμματος σταδιακής αποχώρησης των αμερικανικών στρατευμάτων και η ανά-

σης σε εξελιξη διαπραγματεύσεις Αμερικάνων αξιωματούχων τόσο με εκπροσώπους κόπτων οργανώσεων της ιρακινής αντίστασης, συμπεριλαμβανομένου του Μπάθαθ, όσο και με την κυβέρνηση για τη χορήγηση γενικής, χωρίς όρους αμνηστείας, από την οποία θα εξαιρείται μόνο η Αλ - Κάιντα, με την ελπίδα να περιοριστούν δραστικά οι επιθέσεις της ιρακινής αντίστασης.

Το πλήρες αδιέξοδο που επικρατεί στο Ιράκ αποτυπώθηκε και στα λόγια

του αντιπροέδρου της ιρακινής κυβέρνησης, Μπαράχα Σαλέχ, κατά την επίσκεψή του στις 23 Οκτωβρίου στη Βρετανία. Σε δηλώσεις του στο BBC, ζήτησε από τα «συμμαχικά» στρατεύματα που είναι στο Ιράκ να παραμείνουν, παρά την αυξανόμενη βία, γιατί δεν είναι ώρα για πανικό, ενώ, αναφερόμενος στη στάση της Ουάσιγκτον και του Λονδίνου, είπε ότι διακρίνει «ένα πολύ έντονο τόνο απαισιοδοξίας έως και ηττοπάθειας».

Στο μεταξύ, κοντά στα άλλα, προστέθηκε τελευταία ένα νέο μέτωπο, ενδοσητικό. Σίτες της πολιτοφυλακής Αλ - Μαχντί εναντίον της σιτικής αιστυνομίας στην πόλη Αμάρα του νότιου Ιράκ, η οποία είχε παραδοθεί πριν από ένα μήνα από τη βρετανικά στρατεύματα στην ιρακινή αιστυνομία, που συγκροτείται κυρίως από την άλλη σιτική πολιτοφυλακή «Ταξιαρχίας Μπαντρ».

Οι συγκρούσεις, κατά τις οποίες σκοτώθηκαν 25 αιστυνομικοί και μαχητές του Μαχντί, ζεκίνησαν όταν μεγάλος αριθμός μαχητών του Αλ Μαχντί εισέβαλαν στην πόλη για να πάρουν ειδικήση για τη δολοφονία του περιφερειακού διοικητή τους. Παρά την έκληση του πνευματικού ηγέτη τους Μοκτάντα αλ - Σαντρ για τερματισμό της βίας, ο «Στρατός του Μαχντί», υπέρεια από δύο μέρες σχετικής ηρεμίας, επέστρεψε στην πόλη και σκότωσε τέσσερα ακόμη μέλη των «Τα-

ξιαρχών Μπαντρ», που υπηρετούσαν στην αιστυνομία, ενώ «οι Ταξιαρχίες Μπαντρ» αποκεφάλισαν τον ανηφόρο του δολοφονημένου διοικητή του «Μαχντί», που είχαν απαγάγει.

Και ενώ οι επιθέσεις της ιρακινής αντίστασης συνεχίζονται με αμειώτη ένταση παράλληλα με το δολοφονικό όργιο των αποστασιάτων θανάτου, βγήκε να ρίξει νέο λάδι στη φωτιά ο Αμπντελ Αζίζ αλ - Χακίμ, ηγέτης του σιτικού Ανώτατου Συμβουλίου για την Ισλαμική Επανάσταση. Στις 24 Οκτωβρίου, απευθυνόμενος σε μερικές εκατοντάδες οπαδούς του με την ευκαιρία της γιορτής

Ο αγώνας συνεχίζεται

Ενα μαύρο μέτωπο έχει πέσει πάνω στους εκπαιδευτικούς, ιδιαίτερα αυτούς της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης, που απεργούν επί έξι εβδομάδες, ασκώντας τους την πιο αφόρητη πίεση να γυρίσουν από Δευτέρα στα σχολεία, χωρίς η τόσο μαχητική απεργία τους να στεφθεί από τη νίκη.

Από τη μια είναι η κυβέρνηση, που με τη βοήθεια των γραφειοκρατικών συνδικαλιστικών πηγεσιών και την αμέριστη συμπαράσταση των ΜΜΕ, έκανε μια στροφή στον επικοινωνιακό χειρισμό, έβαλε στη μπάντα την προκλητική και ασυγκράτητη Γιαννάκου και έβγαλε στη σκηνή τον καλύτερο ηθοποιό της, τον ίδιο τον Καραμανλή, για να πει τα ίδια πράγματα με άλλο τρόπο, με ήπιο και μειλίχιο ύφος. Για να συνοδέψει με πολλούς επαίνους την κάθετη άρνηση σε όλα τα αιτήματα των εκπαιδευτικών. Οι πάντες συμφωνούν, ότι τα 20 λεπτά την πμέρα για τα επόμενα τρία χρόνια, μόνο ως εμπαιγμός μπορεί να εκληφθεί, άλλο αν οι σκοπιμότητες εμπόδισαν πολλούς να βγουν και να το χαρακτηρίσουν δημόσια έτσι.

Από την άλλη, είναι το μέτωπο των ξεπουλημένων στο κεφάλαιο γραφειοκρατών συνδικαλιστών και ορισμένων οπορτουνιστών που και πάλι βρέθηκαν πίσω από τις διαθέσεις των πιο μαχητικών τμημάτων των εκπαιδευτικών, αυτών που «τράβηξαν το κουπί» της απεργίας και που έκαναν αυτόν τον αγώνα να συγκλονίσει τη χώρα και να φέρει ταραχή στα επιτελεία. Ενωμένοι και οι μεν και οι δε, έριξαν στα μουλωχτά το σύνθημα της υποχώρησης, γιατί «δεν τραβάει άλλο», γιατί «δε μπορούμε να τα βάλουμε με το σύμφωνο σταθερότητας της ΕΕ», γιατί «η κυβέρνηση δεν πρόκειται να κάνει πίσω».

Η ίδια ιστορία επαναλαμβάνεται για μια ακόμη φορά. Την ώρα της κρίσιμης μάχης, την ώρα που πρέπει να επιστρατευτούν όλες οι δυνάμεις για την τελική έφοδο, κάποιοι καρφώνουν στιλέτα πισώπλατα και κάποιοι ριψάστιδες το βάζουν στα πόδια. Την ώρα που κλείνει η ύλη της εφημερίδας μας, η μάχη ανάμεσα στις πουλημένες και οπορτουνιστικές συνδικαλιστικές δυνάμεις από τη μια και τις ταξικές δυνάμεις από την άλλη βρίσκεται σε εξέλιξη. Και είναι μια μάχη σκληρή (το αποτέλεσμα μάλλον θα είναι γνωστό την ώρα που διαβάζετε αυτές τις γραμμές).

Εκείνο που εμείς πρέπει να σημειώσουμε (αναλυτικά θα γράψουμε την επόμενη εβδομάδα) είναι πως ο αγώνας σε κάθε περίπτωση θα συνεχιστεί. Ακόμα κι αν οι δάσκαλοι δεν αντέξουν την πίεση και κάνουν πίσω. Γιατί είναι τέτοιο το χάλι της εκπαίδευσης και τόσο άγρια η πορεία προς μια παιδεία «της αγοράς», που τα κύματα της αντίστασης θα συνεχιστούν.

Ηδη οι μαθητές έχουν κλείσει τα λύκεια. Σχεδόν 1000 είναι τα υπό κατάληψη σχολεία. Καταλήψεις έχουν ξεκινήσει και σε αρκετές σχολές και τμήματα ΑΕΙ και ΤΕΙ. Ο αγώνας, λοιπόν, συνεχίζεται στους δρόμους, μαχητικά και όχι με τον εθιμοτυπικό τρόπο που θέλουν οι οπορτουνιστές, για να κρύψουν τη δειλία και το γραφειοκρατισμό τους.

Πάρις προεξόφλουσαν ραδιοκάναλα και εφημερίδες ότι οι εκπαιδευτικές ομοσπονδίες «προσανατολίζονται» σε άλλες μορφές αγώνα; Το ψιθύρισαν στ' αυτή των δημοσιογράφων οι γραφειοκράτες συνδικαλιστές όλων των τάσεων. Για να φτιάξουν κλίμα και να λειτουργήσει όλη η φιλολογία των ΜΜΕ ως ένας ωμός εκβιασμός πάνω στα πιο μοχητικά τμήματα των απεργιών. Αυτά που «μάτωσαν» για την απεργία.

■ Ομολογία συμπαιγνίας

Κυνική ομολογία συμπαιγνίας με την κυβέρνηση, για την προώθηση της αναδεώρησης του άρδου 16 του Συντάγματος, από τον εκπρόσωπο Τύπου του ΠΑΣΟΚ, που εκφράζει την επίσημη κομματική γραμμή. «Ένα τέτοιο σοβαρό δέμα πρέπει να μπορεί να συζητηθεί νηφάλια», δήλωσε ο Ν. Αδανασάκης, «και όχι μέσα στις συνδικαλιστικές δινοσής και κινητοποιήσεων που έχει προκαλέσει η κυβέρνηση της Ν.Δ. με την πολιτική της. Μια πολιτική, με την οποία συστηματικά αμφισβητεί και υπονομεύει τη δημόσια εκπαίδευση».

Τι λέει ο Αδανασάκης; Πρώτο, ότι το ΠΑΣΟΚ συμφωνεί με την κυβέρνηση ως προς την αναδεώρηση του άρδου 16 και το όνοιγμα του δρόμου στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Δεύτερο, ότι εμπόδιο σ' αυτά τους τα σχέδια στέκονται οι αγώνες της εκπαιδευτικής κοινότητας, οι οποίοι χαλάνε την κοινοβουλευτική νηφαλιότητα. Θα περιμένουν, λοιπόν, τη στιγμή που τα κινήματα θα αποσυρθούν από το προσκήνιο, οπότε να προωθήσουν την αντιδραστική μεταρρύθμισή τους.

■ Πολιτική «αρχών»

Στη Νίκαια η δημοτική παράταξη του ΣΥΝ υποστήριξε στο δεύτερο γύρο τον Μπενετάτο του Περισσού, επειδή, όπως είπε ο Αλαβάνος, «οι αριστεροί πολίτες, πέρα από διαφορές, έχουν τη δύναμη και την ευκαιρία να εκφραστούν στην κατεύθυνση της κοινής δράσης και της συνεργασίας της Αριστεράς στην Τοπική Αυτοδιοίκηση». Ενώ στην Καρδίτσα υποστήριξαν αποφασιστικά τον υποψήφιο του ΠΑΣΟΚ, βάζοντας κι αυτό το δικό τους λιδαράκι στην ήπη του ήδη δημάρχου, προερχόμενου από τον Περισσό, Χρ. Τέγου. Αυτό δε μπορείς να πεις, είναι μοντέρνα πολιτική... αρχών.

■ Ποιος τον ζωντάνεψε;

Δεν μας εξέπληξε καθόλου ο (κατά δήλωσή του) αγρίων νεοφιλεύδερος Στ. Μάνος, όταν χαρακτήρισε «απαράδεκτη» και τη σημερινή και την προηγούμενη κυβέρνηση διότι «ανέχεται τις καταλήψεις». Ούτε όταν δήλωσε ότι η κυβέρνηση

έπρεπε να τιμωρεί τους καταληψίες μαθητές, αλλά και τους γονείς τους. Ο Μάνος ονειρεύεται μια χώρα που δεν έχει μετατραπεί σε ένα απέραντο στρατόπεδο καταναγκαστικών έργων, στο οποίο θα βασιλεύει ο βούρδουλας. Αν αναφέρομαστε στις νέες δηλώσεις του είναι γιατί δέλουμε να υπενθυμίσουμε πως τον Μάνο, που η δεξιά του Καραμανλή είχε πετάξει στα σκουπίδια, τρομαγμένη από τη βαρβαρότητα των απόψεών του, ζωντάνεψε το ΠΑΣΟΚ του Γιωργάκη, που τον εξέλεξε βουλευτή από τη λίστα επικρατείας.

■ Αυτόκλητοι γραφειοκράτες

Ομηρίζουμε ότι η επικαιρότητα του τελευταίου διμήνου μας προσφέρει σπάνιο υλικό για στοχαστούμε πάνω στην έννοια του κοινοβουλευτικού κρετινισμού, έτσι όπως την έχουν ορίσει οι κλασικοί του μαρξισμού. Γιατί είναι η πρώτη φορά που είχαμε εκλογές και ταυτόχρονα σε εξέλιξη μια απεργία διάρκειας ενός κλάδου εργαζόμενων στο Δημόσιο.

Ολες οι δημοσκοπήσεις που έχουν γίνει μέχρι τώρα δείχνουν ότι η πλειοψηφία της λεγόμενης κοινής γνώμης δεωρεί ότι οι εκπαιδευτικοί έχουν δίκιο και ότι πρέπει να κάνει πίσω η κυβέρνηση, για να δοθεί διεξόδος στο αδιέδοξο που έχει δημιουργηθεί στα σχολεία.

Ταυτόχρονα, οι δημοτικές και νομαρχιακές κάλπες δείχνουν ότι η κυβέρνηση δεν πλήρωσε κανένα σοβαρό πολιτικό κόστος για την αδιάλλακτη στάση που δείχνει απέναντι στα αιτήματα των εκπαιδευτικών. Γ' αυτό και η κυβέρνηση ερμήνευσε το αποτέλεσμα της κάλπης ως έγκριση της πολιτικής της.

Με άλλα λόγια, είδαμε τις δυο διαδικασίες να εξελίσσονται παράλληλα, χωρίς η μία να επηρεάζει την άλλη. Από τη μία η κοινωνική διαδικασία της απεργίας και οι συμπάδειες που συγκέντρωσε στον κόσμο (μολονότι αυτός αντιμετωπίζει προβλήματα με τα κλειστά σχολεία) και από την άλλη η πολιτική διαδικασία των εκλογών. Ε, αυτό είναι ο κοινοβουλευτικός κρετινισμός. Ο λαός να μη μπορεί να συνδέσει το κοινωνικό του «είναι» με τις διαδικασίες των αστικών αντιπροσωπευτικών δεσμών. Γ' αυτό και αυτή η αντιπροσώπευση είναι εξ ορισμού φαλκιδευμένη.

πομπή για το μαύρο πολιτικό χρήμα. Την προηγούμενη φορά που ξαναβρέθηκε εκτός Alphα ήταν γιατί δεν τον άφησαν να προβάλει εκπομπή για τις παράνομες βίλες διάφορων μεγαλοπαραγόντων. Δεν είχε πρόβλημα, πάντως, να επιστρέψει στον ίδιο σταδιμό ξεχνώντας την απαγόρευση. Και πάλι, αφού ενδεχομένως περιπλανηθεί σε άλλα κανάλια, μπορεί να ξαναεπιστρέψει στο κανάλι του Κοντομηνά, έχοντας ξεχάσει και τη λογοκρισία και το περιεχόμενο της εκπομπής.

Από την άλλη, οι υπεύθυνοι του καναλιού της Κάντζας, χωρίς να έχουν ανακοινώσει τίποτα επίσημα, διοχετεύουν προς τα έξω, ότι ο Ζούγκλας δεν δημοσιοποιούσε ντοκουμέντα χρηματισμού πολιτικών, αλλά μόνο κάποιες αμφιβολής ποιότητας συνεντεύξεις. Πάντως, όταν αυτούς τους ισχυρισμούς του ο Ζούγκλας τους είπε στο δελτίο ειδήσεων, ο Χατζηνικολάου δεν είπε λέξη, ούτε διαφοροποιήθηκε.

Το έργο το 'χουμε ξανάδει. Ο Ζούγκλας το μαγαζί του και οι καναλάρχες το δικό τους. Ο Ζούγκλας ξέρει να παιζεί καλά το παιχνίδι του αποκαλυπτικού δημοσιογράφου που τον κυνηγάει το σύστημα και ταυτόχρονα να μη ξεφεύγει από τα ορία μιας επιδερμικής κριτικής. Η συνταγή έχει αποδειχτεί επιτυχημένη και θα συνεχίσει να την εκτελεί.

■ Βρήκε το μπελά του

Εφτά λεξικά έχουν μπροστά τους οι μπάτοι που στελεχώνουν το Γραφείο του Πολύδωρα, αλλά και πάλι δε μπορούν να τα βγάλουν πέρα με το ίδια ματαίωση που χρησιμοποιεί ο πολιτικός τους προϊστάμενος. Μια, δυο, τρεις, δε μπορεί, κάτι θα τους ξεφύγει. Τις προάλλες, λοιπόν, εκεί που ο Βύρωνας είπε «το αποκρούουμε διαρρήγη», αυτοί έγραψαν στο δελτίο Τύπου του υπουργείου «το αποκρούουμε διαρρήμην». Το πήρε μια σχολιαστική στήλη του «Ρίζοσπάστη» και έκανε την πλάκα της. Αυδημερόν, όμως, έλαβε επιστολή από τον εκπρόσωπο του υπουργείου Δημόσιας Τάξης, στην οποία αφού «ευχαριστούσε ειλικρινώς» για τη διόρθωση, κατέληγε: «Σε μας δεν υπάρχει ο "δαίμονας του τυπογραφείου", γιατί διαδέουμε Αγιο Προστάτη του Σώματος, ο οποίος εξιθελίζει τους δαίμονες. Γί' αυτό αναλαμβάνουμε τις ευδύνες μας! Και γνωρίζουμε ότι για το ανδρώπινο σφάλμα μόνη παρηγορία αποτελεί η τλημοσύνη και η προσπάθεια για να καταστούμε όχι "δαίμονες" κατά Πλάτωνα, αλλά "δαίμονες"!! Ρε σε Βύρωνα, είναι ανάγκη να εκθέτεις τόσο τους μπάτους σου; Αφού μόνος σου έγραψες την απάντηση (σιγά μην ήξερε ο μπάτος τους «τλημονες» και τους «δαίμονες»), γιατί δεν την υπέγραψες ο ίδιος και έβαλες το δυστυχή υφιστάμενό σου να υπογράψει πράγματα που δεν τα καταλαβαίνει;

■ Λόγια βάλσαμο

«Θεωρώ ότι παραμένων επαναστάτρια και πως πάνω από όλα ταυτίζομαι με το κίνημα εναντίον του πολέμου στο Ιράκ και με όλα τα κινήματα που αγωνίζονται να αποδείξουν πως "ο πόλεμος εναντίον της τρομοκρατίας" του Μπους αποτελεί το μεγαλύτερο κίνδυνο για την ειρήνη και την ισότητα στον κόσμο. Αυτός ο λεγόμενος πόλεμος εναντίον της τρομοκρατίας δεν έχει σκοπό να δημιουργήσει έναν κόσμο πιο ασφαλή, αλλά να ενισχύσει την παγκόσμια κυριαρχία της αμερικανικής κυβέρνησης και τις πολυεθνικές. Οδήγησε στον πόλεμο του Αφγανιστάν, στον πόλεμο του Ιράκ και στον περιορισμό των ανδρωπίνων δικαιωμάτων στην Αμερική. Αυτή η πολιτική ενισχύει το σύμπλεγμα της αμερικανικής σωφρονιστικής βιομηχανίας και επιτρέπει τα βασανιστήρια. Ταυτίζομαι με όλους τους λαούς που προσπαθούν να αντισταθούν σ' αυτή την κυβέρνηση». Η Αντζελα Ντειβίς στη «Λιμπερασίδην». Χωρίς δικά μας σχόλια.

■ Φιλότιμη απλά άγονη

Φιλότιμη η προσπάθεια των φιλοπασοκικών εφημερίδων να εμφανίσουν προβλήματα και στη ΝΔ μετά τις δημοτικές εκλογές. Πλην, όμως, εντελώς άγονη. Γιατί στη ΝΔ τα προβλήματα αφορούν ορισμένους από τους μη εκλεγέντες υποψήφιους νομάρχες και δημάρχους, που βάλλουν κατά υπουργών, βουλευτών και πολιτευτών, βγάζοντας την πίκρα τους και διεκδικώντας καλύτερη μεταχείριση στο μέλλον (μερικοί από διάτους καλοβλέπουν μια υποψηφιότητα στις επόμενες εκλογές και δεωρούν ότι τη δικαιούνται). Στον κεντρικό μηχανισμό της ΝΔ κανένας τριγμός δεν ακούστηκε και το ηγετικό πρωσιπικό δεν έβγαλε μαχαίρια για να αλληλοσφαγεί. Αντίθετα, στο ΠΑΣΟΚ είναι λιγότερη η γκρίνια που ακούγεται από τους αποτυχόντες υποψήφιους και χοντρός ο καυγάς που ξέσπασε στην ηγετική ομάδα. Στο ΠΑΣΟΚ μιλούν για έλλειμμα στρατηγικής και έλλειμμα ηγεσίας κι αυτό δεν κρύβεται πίσω από τους ψιλοκαυγάδες των βλαχοδημάρχων της ΝΔ.

Αφορμή για το σημερινό σημείωμα αήταν μερικά πανομοιότυπα ρεπορτάζ που εμφανίστηκαν στις εκπαιδευτικές σελίδες των εφημερίδων στις αρχές της εβδομάδας, σχετικά με τις ζυμώσεις στο φοιτητικό κίνημα και την προσπάθεια να ξεκινήσει ένας δευτέρος γύρος καταλήψεων. Σύμφωνα με τα ρεπορτάζ αυτά, βασική προτεραιότητα δεν είναι η ανάπτυξη ενός νέου γύρου καταλήψεων, αλλά η συντήρηση δυνάμεων, προκειμένου να υπάρξει καλύτερη οργάνωση του κινήματος. Εποικοδομητική πρόταση για μια συνειδηση αδυναμίας, η οποία θα έχει ως αποτέλεσμα να φουσκώσουν τα πανιά των πιο αντιδραστικών δυνάμεων. Πρόκειται για μια τακτική που τη γνώρισαν καλά και οι απεργοί δάσκαλοι, όταν από την τέταρτη κιόλας εβδομάδα της απεργίας διάρκειας ορισμένοι «πρωτοπόροι» αρχισαν να διαδίδουν αντιλήψεις για ανάγκη να αλλάξει η μορφή του αγώνα, γιατί η κυβέρνηση είναι αδιάλλακτη και δε βγαίνει τίποτα. Και τι πρότειναν αντί για τη συνέχιση της απεργίας διάρκειας; Μια 24ωρη ή μια 48ωρη την εβδομάδα!!!! Δηλαδή, πρότειναν τη διάλυση, τον απόλυτο εκφυλισμό, σε μια στιγμή που η απεργία διάρκειας δεν έχει εξαντλήσει τη δυναμική της. Με ποια λογική ένας κλάδος εργαζόμενων θα σταματούσε μια απεργία διάρ-

πρωτοπορία του, κάνοντας πρωθυπουργό Ζύμωση», εμφανίζεται και πάλι. (Στην πραγματικότητα, αυτό το ερώτημα ποτέ δεν έγινε περιττό).

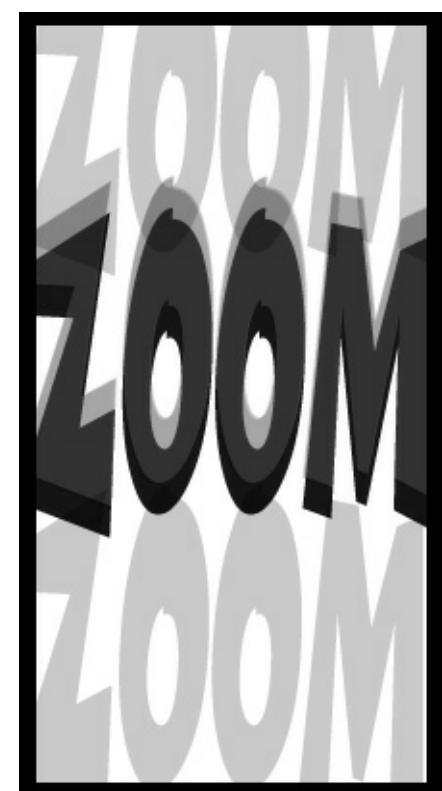
Εν προκειμένω, όμως, δεν έχουμε απλώς μια πολιτική «ουράχη» έναντι του κινήματος (αν υποθέσουμε ότι το κίνημα αικόμα δεν «τραβάει»). Εχουμε προσπάθεια να μείνει το κίνημα καθηλωμένο. Να καλιεργηθεί μια συνειδηση αδυναμίας, η οποία θα έχει ως αποτέλεσμα να φουσκώσουν τα πανιά των πιο αντιδραστικών δυνάμεων. Πρόκειται για μια τακτική που τη γνώρισαν καλά και οι απεργοί δάσκαλοι, όταν από την τέταρτη κιόλας εβδομάδα της απεργίας διάρκειας ορισμένοι «πρωτοπόροι» αρχισαν να διαδίδουν αντιλήψεις για ανάγκη να αλλάξει η μορφή του αγώνα, γιατί η κυβέρνηση είναι αδιάλλακτη και δε βγαίνει τίποτα. Και τι πρότειναν αντί για τη συνέχιση της απεργίας διάρκειας; Μια 24ωρη ή μια 48ωρη την εβδομάδα!!!! Δηλαδή, πρότειναν τη διάλυση, τον απόλυτο εκφυλισμό, σε μια στιγμή που η απεργία διάρκειας δεν έχει εξαντλήσει τη δυναμική της. Με ποια λογική ένας κλάδος εργαζόμενων θα σταματούσε μια απεργία διάρ-

πρωτοπορία του πράγματα ξεφεύγουν από τα συνηθισμένα.

Η πιο έντιμη στάση σ' αυτή την περίπτωση θα ήταν το παραμέρισμα. Αυτό θα έκαναν οι έντιμοι αυθορμητοί. Γιατί οι πραγματικοί αυθορμητοί ζουν μέσα στο κίνημα, αναπνέουν μαζί του κι όταν δουν ότι το κίνημα τους ξεπερνά, παραμερίζουν. Εδώ, όμως, δεν έχουμε αυθορμητούς που απλώς σέρνονται πίσω από το κίνημα. Εδώ έχουμε φευδοαυθορμητούς, για τους οποίους η κινηματική λογική είναι σκέτος βερμπαλισμός. Στην πράξη διέπονται από μια γραφειοκρατική λογική, ίδια κι απαραλλαγή μ' αυτή που χρησιμοποιεί στα μαζικά κινήματα ο Περισσός.

Οπως πληροφορούμαστε από συντρόφους που δραστηριοποιούνται στο φοιτητικό κίνημα, τελευταίο αικούγεται

Πρωτοπορία στην... ουρά!

πρωτοπορίες που δε μπορούν ν' αντέξουν τη δύναμη των κινημάτων και αφού ορχικά παίζουν έναν πρωθυπουργικό ρόλο, στη συνέχεια μετατρέπονται σε βαριδιά τους, δείχνοντας μια «φικρομέγαλη» συμπεριφορά κι έναν αισχρό γραφειοκρατικό οίστρο. Δείχνοντας πως το μόνο που της ενδιαφέρει είναι η αναπταραγωγή τους ως σέκτες του κινήματος και όχι το κίνημα, στο όνομα του οποίου ομνύουν.

Στα ρεπορτάζ που αναφέρθηκαν στην αρχή προκαλεί εντύπωση η απουσία οποιασδήποτε αναφοράς στην ανάγκη να εκφραστεί από τους φοιτητές η αλληλεγγύη στους αιτητές οι οποίους απορίστες ιδέες; Είναι φανερό ότι οι «24ωρες ανά εβδομάδα», αν αποφασίζονται, θα έμεναν μόνο στα χαρτιά. Θα ήταν σκέτο ξεφτιλίκι. Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία προσπάθησε να σπρώξει τους δασκάλους να εργαστούν την Πέμπτη 27 Οκτωβρη συμμετέχοντας στις σχολικές γιορτές για την επέτειο του '40. Ήταν τέτοιες οι αντιδράσεις των απεργών, που η ΔΟΕ αναγκάστηκε να πάρει πίσω την πρόστιχη πρότασή της και να αποφασίσει 5ήμερη απεργία και για την τρέχουσα βδομάδα. Η βάση για μια αικόμα φορά επεβολεί τη θέληση της στη γραφειοκρατική ηγεσία που ψάχνει ευκαιρίες να «την κάνει».

■ Ανακοίνωση των φοιτητών της «Κόντρας»

Η νέα εβδομάδα συνελεύσεων να είναι θρυαλλίδα του νέου γύρου των καταλήψεων

Η παρακάτω ανακοίνωση βγήκε από τους φοιτητές της «Κόντρας» την περασμένη Δευτέρα, ενόψει των συνελεύσεων που θα γινόταν σε μια σειρά σχολές την επόμενη μέρα.

Τώρα είναι η ευνοϊκότερη συγκυρία να ανοίξουμε το νέο γύρο καταλήψεων. Τώρα που τόσα κομμάτια της εκπαίδευσης, δάσκαλοι και μαθητές, αγωνίζονται ενόντια στην κυβέρνηση, οφείλουμε να συμμετάσχουμε και μεις με καταλήψεις, συγκροτώντας ένα ενιαίο εκπαιδευτικό μέτωπο. Οι απεργοί δάσκαλοι και νηπιαγωγοί βρίσκονται στην έκτη εβδομάδα μιας δυναμικής και μαζικής απεργίας. Ενός αγώνα που για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια θέτει στην ημερήσια διάταξη την ανάγκη ο εργαζόμενος να μην κάνει δυο και τρεις δουλειές για να εξασφαλίζει τα

προς το ζην, να ζει αξιοπρέπως από το μισθό του.

Ηδη ένα χαμένο μηνιάτικο κάνει δυσβάσταχτο τον αγώνα των μισθοσυντήρητων δασκάλων. Αυτοί όμως συνεχίζουν με αυτοπάρητη κόντρα στην αδιαλλαξία της κυβέρνησης. Η απόσυρση της προτασης της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας της ΔΟΕ για τριήμερη απεργία και γιορτή με ανοιχτά σχολεία την Παρασκευή και η αντικατάστασή της με την αγωνιστική προταση για πενθήμερη απεργία, που επιφυλάσσει και αγωνιστικό «παρών» στις παρελάσεις της 28ης Οκτωβρίου, είναι χαρακτηριστική της πίεσης που ασκούν αικόμη οι απεργοί στην κατεύθυνση της συνέχισης του αγώνα τους.

Οι καταλήψεις των μαθητών έδωσαν μια προσωρινή ανάσα στους δασκάλους και ένα δυνατό ράπισμα στο κυ-

βερηγικό επιτελείο που τρέμει στην ιδέα ότι το εκπαιδευτικό μέτωπο θα γενικευθεί και θα πλαισιωθεί μαζικά από τους φοιτητές. Για να εμποδίσουν την πραγματοποίηση του εφιάλτη τους, μας πετάνε το δόλωμα της μετάθεσης της συζήτησης για το άρθρο 16, έχουν μαζεύει και δεν μένει παρά η επόμενη κυβέρνηση να τροποποιήσει το άρθρο

16 με όποιο περιεχόμενο θέλει.

Να λοιπόν γιατί πρέπει τώρα να βγούμε και εμείς δυναμικά στον αγώνα ενισχύοντας τους απεργούς δασκάλους και τους καταληψίες μαθητές. Ενδεχόμενο τοσάκισμα της απεργίας των δασκάλων θα δώσει τη δυνατότητα στην κυβέρνηση να ξανακατεβάσει το νόμο-πλαίσιο, που προς το παρόν έχει αναβάλει την ψήφιση του μέχρι νεωτέρας.

Την προηγούμενη εβδομάδα σε μια σειρά γενικών συνελεύσεων φοιτητών έκανε αισθητή την επανεμφάνισή της η ΔΑΠ. Και είχαμε και τα δυσάρεστα η ΔΑΠ να πάρει τις συνελεύσεις του Γεωπονικού και του Μαθηματικού, γιατί κατέβηκαν ξεχωριστά πλαίσια κατάληψης. Αντί να στρέψουν οι συναγωνιστές των

ΕΑΑΚ τα πυρά τους στην κυβέρνηση και την κυβερνητική δύναμη στα πανεπιστήμια, να φροντίσουν για την έναρξη των καταλήψεων, αναλώθηκαν σε μια ανώφελη διένεξη με την ΠΚΣ. Αυτή τη στιγμή πρέπει να αρχίσουν οι καταλήψεις. Τα βασικά μας αιτήματα: ο νόμος πλαίσιο να μην κατατεθεί, να μην τροποποιηθεί το άρθρο 16, είναι κοινά.

Οι επιμέρους «γραμμές» δοκιμάστηκαν στο κίνημα του Μάη-Ιούνη και θα δοκιμαστούν ξανά όταν ξαναξεπάσει το κίνημα. Δεν λησμονούμε τον υπονομευτικό ρόλο της ΠΚΣ τον περασμένο Ιούνη, ούτε έχουμε αυταπάτες πως δε θα συνεχίσουν τον ίδιο χαρά και στο νέο γύρο καταλήψεων. Μέσα στο κίνημα όμως θα λύσουμε αυτές τις διαφορές και θα σπάσουμε κάθε είδους υπονόμευση.

■ Αναβολή της συζήτησης για το άρθρο 16 του Συντάγματος

Κουτοπόνηρος ελιγμός

Το ΠΑΣΟΚ έκανε την πρόταση και η κυβέρνηση δεν είχε κανένα πρόβλημα να την υιοθετήσει. Η συζήτηση στη Βουλή για την αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος, που ήταν προγραμματισμένη για την προηγούμενη Τετάρτη, αναβλήθηκε για ευθέτερο χρόνο.

Ο λόγος είναι προφανής. Το ΠΑΣΟΚ δεν θέλει να χρεωθεί το πολιτικό κόστος, καθώς όταν είχε προγραμματιστεί η κοινοβουλευτική συζήτηση δεν γνώριζαν ότι αυτή θα γινόταν εν μέσω γενικευμένου ξεσηκωμού στο χώρο της εκπαίδευσης. Η ΝΔ δεν είχε καμιά αντίρρηση για δυο λόγους. Πρώτο, επειδή και αυτή δεν θα ίθελε να βρεθεί απέναντι σε ογκώδεις κινητοποιήσεις που θα καθιστούσαν τη συγκεκριμένη μεταρρύθμιση κοινωνικά αναξιόπιστη. Δεύτερο, επειδή δε μπορεί μόνη της να πρωθήσει την αναθεώρηση αλλά έχει ανάγκη το ΠΑΣΟΚ. Και το έχει ανάγκη τώρα, για να έχει τα χέρια της λυτά στην επόμενη Βουλή. Τώρα, αποφασίζεται ποιες θα είναι οι διατάξεις του Συντάγματος που θα αναθεωρηθούν, χωρίς να καθοριστεί το περιεχόμενό τους. Αν, λοιπόν, η σχετική απόφαση παρθεί τώρα με 181 ψήφους (ΝΔ και ΠΑΣΟΚ), στην επόμενη Βουλή μια απλή πλειοψηφία 151 βουλευτών (μόνο η κυβερνητική πλειοψηφία, δηλαδή, που η ΝΔ ευελπιστεί ότι θα είναι δική της) μπορεί να αποφασίσει το νέο περιεχόμενο της αναθεώρημένης διάταξης. Ο Ρουσόπουλος δεν είχε κανένα πρόβλημα να δηλώσει ότι η κυβέρνηση έκανε δεκτή την πρόταση για αναβολή, επειδή η άποψή της «συμπίπτει με την άποψη του αρχηγού της αξιωματικής αντιπολίτευσης κ. Παπανδρέου».

Η κουτοπόνηριά της αναβολής είναι προφανής. Δεν χρειάζεται να είναι κανείς πολιτικός αναλυτής για να καταλάβει τι γίνεται. Γ' αυτό και το συγκεκριμένο ζήτημα πρέπει να παραμείνει ψηλά στην ατζέντα των κοινωνικών κινημάτων του εκπαίδευτικού χώρου, με στόχο την αικύρωση της πρωθυμένης αναθεώρησης. Είναι κάτι που μπορεί να επιτευχθεί.

Η μεγάλη μαζικότητα και οι άνατες πλειοψηφίες με τις οποίες αποφασίστηκαν καταλήψεις ήταν τα βασικά χαρακτηριστικά των γενικών συνελεύσεων που έγιναν την Τρίτη σε πολλές πανεπιστημιακές σχολές και τμήματα. Οι αποφάσεις ήταν για καταλήψεις δύο, τριών ή πέντε ημερών και θα ακολουθήσουν νέες γενικές συνελεύσεις την επόμενη εβδομάδα, απότοτε και θα φανεί αν βρισκόμαστε μπροστά σε ένα νέο γύρο καταλήψεων διάρκειας ή θα έχουμε περιστασιακές κινητοποιήσεις. Αυτή τη στιγμή ασφαλής εκτίμηση δε μπορεί να γίνει. Μπορεί, όμως, να γίνει μια έκθεση των δεδομένων που υπάρχουν.

Οι συνελεύσεις ήταν μαζικές πλειοψηφίες με την οποίας αποφασίστηκαν καταλήψεις ήταν τις γενικές συνελεύσεις της Ιούνης. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει πολιτικό ενδιαφέρον, ότι οι φοιτητές και φοιτήτριες που πήραν μέρος στο κίνημα των καταλήψεων δεν έχουν παρατηθεί από την προτεραιότητα της συνελεύσης. Στη συντριπτική πλειοψηφία των συνελεύσεων η κυβερνητική παρατάξη η ΤΤΗΤΗΜΕ θέτει κατάρρευντα διαλύσσοντας τη συνέλευση. Στη συνέλευση, εμποδίζει τη συμμετοχή των φοιτητών, δημιουργεί αποπροσανατολιστικές πολώσεις, αντιπαραθέσεις και απογοήτευση στους μη ενταγμένους στις παρατάξεις και δεν πρωθεί εκείνες τις συνέλευσης για να μη πάρουν αποφάσεις. «Δαπάρα, Δεσπάρα, γαμώ τον Τσε Γκεβάρα», φώναζαν τα γουρουνάκια στη Γεωπονική, έφοργαν όμως το σχετικό ξύλο και σώπασαν. Αντίθετα, στη Νομική, όπου κουβάλησαν «επιλεκτές δυνάμεις», κατάφεραν να διαλύσσουν τη συνέλευση. Στη συντριπτική πλειοψηφία των συνελεύσεων η κυβερνητική παρατάξη η ΤΤΗΤΗΜΕ για να εκφραστεί η δυναμική της συνέλευσης και όχι η δυναμική των οργανωμένων σχημάτων.

Οι αποφάσεις για καταλήψη υπερψηφίστηκαν είτε στη βάση κοινών «πλαισίων» είτε στη βάση χωριστών «πλαισίων» (κάπου υπερψηφίστηκε το «πλαίσιο» της ΠΚΣ και άλλου το «πλαίσιο» των ΕΑΑΚ). Εξακολουθεί, δηλαδή, η ίδια αρρωστημένη κατάσταση, της γραφειοκρατικής επικράτησης, που ουσιαστικά παραμερίζει την ίδια τη συνέλευση, εμποδίζει τη συμμετοχή των φοιτητών, δημιουργεί αποπροσανατολιστικές πολώσεις, αντιπαραθέσεις και απογοήτευση στους μη ενταγμένους στις παρατάξεις και δεν πρωθεί εκείνες τις συνέλευσης που είναι αποφατήτητες για να εκφραστεί η δυναμική της συνέλευσης και όχι η δυναμική των οργανωμένων σχημάτων.

Οι παρατάξεις, με προεξάρχουσα σ' αυτό την ΠΚΣ, έδειξαν ότι περισσότερο εν-

■ Πανεπιστήμια

Μαζικές συνελεύσεις, αποφάσεις για καταλήψεις

Η μεγάλη μαζικότητα και οι άνατες πλειοψηφίες με τις οποίες αποφασίστηκαν καταλήψεις δύο, τριών ή πέντε ημερών και θα ακολουθήσουν νέες γενικές συνελεύσεις την επόμενη εβδομάδα, απότοτε και θα φανεί αν βρισκόμαστε μπροστά σε ένα νέο γύρο καταλήψεων διάρκειας ή θα έχουμε περιστασιακές κινητοποιήσεις. Αυτή τη στιγμή ασφαλής εκτίμηση δε μπορεί να γίνει. Μπορεί, όμως, να γίνει μια έκθεση των δεδομένων που υπάρχουν.

Οι αποφάσεις για καταλήψη υπερψηφίστηκαν είτε στη βάση κοινών «πλαισίων» είτε στη βάση χωριστών «πλ

Πισώπλατη μαχαιριά και λάκισμα

Ελάχιστες ώρες μετά από ένα Εογκωδέστατο πανοπουδαστικό συλλαλητήριο, στο οποίο για πρώτη φορά στο πλευρό των απεργών διασκάλων έδωσαν μαζικό και βροντερό «παρών» μαθητές και φοιτητές, η διοίκηση της ΔΟΕ, ύστερα από μια συνεδρίαση-παραδία, αποφάσισε να λακίσει από τον άγωνα (στον οποίο η πλειοψηφία της είχε συρθεί), καρφώνοντας πισώπλατα το στιλέτο στο κορμί του κλάδου και ιδιαίτερα του πιο μοχητικού του κομματιού, που δε λύγισε ούτε για μια στημή και ήταν αυτό που στήριξε την απεργία και πήρε τους ταλαντεύομένους από το χέρι, στηρίζοντάς τους να δώσουν τον άγωνα για το φωμί και την αξιοπρέπειά τους.

Το κλίμα το έχουν δημιουργήσει ένα 24ωρο πριν, αμέσως μετά τη συνάντηση με τον Καραμανλή, όταν εμφανίστηκαν σαν βρεγμένες γάτες, χωρίς να τολμήσουν να καταγγείλουν τον εμπαιγμό, κι ύστερα άρχισαν να φιλορίζουν στ' αυτά των δη-

μοσιογράφων ότι «τα σχολεία ανοίγουν», για ν' ανολάβουν αυτοί να σπειρίσουν απελπισία και ηττοπάθεια.

Στη συνεδρίαση του ΔΣ οι εκπρόσωποι όλων των παρατάξεων εμφανίστηκαν σαν ανθρωπάρια. Ολοι τους είχαν έρθει με **θέση** για σταμάτημα της απεργίας, αλλά κανένας δεν έπαιρνε την ευθύνη να το πει πρώτος. Για ώρες έπαιζαν την κολοκυθιά, δηλώνοντας ότι είναι έτοιμοι να στηρίξουν όποια πρόταση πέσει στο τραπέζι, αλλά κανένας δεν έκανε πρόταση. Ζητούσε από τους άλλους να την κάνουν. Εκαναν έναν ολόκληρο γύρο τοποθετήσεων, χωρίς πρόταση, έχοντας συμφωνήσει ότι υπάρχει άγωνιστικό κλίμα στον κλάδο και πως το «αναγκαίο» είναι να υπάρξει πρόταση για νέα 5ήμερη απεργία. Με την όλη νόημα υποσημείωση του Μπράτη, ότι «άλλο το αναγκαίο και άλλο το εφικτό». «Άς πάμε στον κλάδο με απόφαση για συνέχιση του άγωνα, αλλά χωρίς πρόταση

για τις μορφές του άγωνα», έκανε τη μπλόφα ο Μπράτης.

Μεσολάβησε διάλειμμα 3 λεπτών που κράτησε... 1,5 ώρα, στη διάρκεια της οποίας στέναξαν τα δωμάτια του κτιρίου από τις συσκέψεις των εκπροσώπων των παρατάξεων, που συζητούσαν ανά δύο ή ανά τρεις, σε κλίμα απόλυτης σύμπνοιας. Εκεί έγινε το τελικό παζάρι, που έγινε φανερό στο δεύτερο γύρο. Σ' αυτόν, ήταν ο εκπρόσωπος των «Παρεμβάσεων» που πρότεινε «συνέχιση του άγωνα με βήματα 24ωρα ανά εβδομάδα», συγκεκριμένοι ποιοι τρεις ημερομηνίες: 3, 9 και 17 Νοέμβρη (η τελευταία είναι η μέρα του Πολυτεχνείου). Τότε ο Μπράτης «θυμήθηκε» ότι η διοίκηση αποτελεί ηγεσία που πρέπει οπωσδήποτε να πάει με συγκεκριμένη πρόταση στον κλάδο! Σαν καλός χαρτοπαιχτής, αφού έβαλε τις «Πρεμβάσεις» να φάνε την ξεφτήλα της πρωτιάς, αποκάλυψε ότι προηγουμένως μπλοφάριζε. Γιατί ζέρει πολύ καλά ότι με μια

πρόταση που θα άφηνε στον κλάδο την απόφαση για τη μορφή συνέχισης του άγωνα, ρισκάριζε πολύ περισσότερα πράγματα. Ενώ με την πρόταση για αναστολή της απεργίας διάρκειας το κλίμα διαμορφώνεται όπως ακριβώς επιδιώκουν. Τα ΜΜΕ θα αρχίσουν τις πιέσεις, προεξοφλώντας την απόφαση του κλάδου για σταμάτημα, θα υπάρξει διχασμός, σύγχυση, απογοήτευση.

Με την πρόστιχη πρόταση των «Παρεμβάσεων» έσπευσαν να συμφωνήσουν, σαν έτοιμοι από καιρό, οι εκπρόσωποι της ΠΑΣΠ, της ΕΣΑΚ και του ΣΥΝ (που δεν εκπροσωπείται στο ΔΣ, αλλά του δίνουν το λόγο). Χωρίς πολλά-πολλά έφτιαξαν την πρόταση, κρίνοντας (χωρίς να το λένε), ότι ο κλάδος θα υποταχθεί στο μοιραίο.

Το αν θα τους βγει δεν το ξέρουμε και δε μπορούμε να το προεξοφλήσουμε. Γιατί υπάρχουν ταξικές δυνάμεις στον κλάδο, που έκαναν αισθητή την πα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΠΙΣΩ

Γαιδούρια

Το σημείωμα αυτό γράφεται εν θερμώ, αμέσως μετά τη λήξη της συνάντησης του Καραμανλή με τα προεδρεία των εκπαιδευτικών ομοσπονδιών. Γράφεται από έναν άνθρωπο που δεν είναι εκπαιδευτικός, δεν είναι επομένως απεργός, έχει όμως περισσότερα από 30 χρόνια συμμετοχή στα «κοινά» και οι αυθόρυμητες αντιδράσεις του δεν είναι συναισθηματικές και ενοτικάδεις, αλλά «κουβαλάνε» την εμπειρία αυτών των δεκαετιών. Το αίσθημα αιρείας που κυρίευσε τον γράφοντα καθώς άκουγε τις δηλώσεις δεν ήταν, λοιπόν, μια στηγματική συναισθηματική αντιδραση.

Στην Ηπειρο αποκαλούμε γαϊδουρία τους ανθρώπους χωρίς φιλότιμο, χωρίς τόπια. Η λέξη γαϊδουρί περιλαμβάνει βιωματικά πολύ περισσότερα απ' αυτά που μπορούν να περηγράψουν οι όποιες επειγήσεις της. Και ο Καραμανλής στο θεατρικό σόου που έστησε μετά τη λήξη της συνάντησης, αξιοποιώντας τις αναμνησιβήτητες ρητορικές του ικανότητες, ήταν ένα γαϊδουρί. Το γράφουμε μετά λόγου γνώσεως κι ας μας κάνει μήνυση που λέει ο λόγος.

Κάλεσε τους εκπαιδευτικούς για να τους «κοιτάξει στα μάτια», όπως είχε προαναγγείλει ο Ρουσόπουλος και σαν σέμπτρος του μεσοπόδελμου να τους προτείνει αύξηση είκοσι λεπτών την ημέρα (ναι, τόσο κάνει η «προσφορά» του επιδόματος των 105 ευρώ σε 4 αντί για 6 δόσεις). Κόντρα σε όλες τις προβλέψεις των εφημερίδων, που έλεγαν ότι «πρωθυπουργός είναι, δε γίνεται ν' ασχοληθεί με πενταροδεκάρες, μ' αυτά ασχολούνται οι υπουργοί», ασχολήθηκε με πενταροδεκάρες κι ύστερα έδωσε το σόου του «πεπεύθυνου πρωθυπουργού που συμπάσχει με τους δασκάλους, αλλά πρέπει να σέβεται το σύνολο και όχι τα μέρη». Με νέο στυλ έκανε επιδειξη τσαμπουκά, εκτιμώντας ότι οι δάσκαλοι έφτασαν στο αμήν και δεν έχουν άλλα κάυσμα στην απεργιακή τους μηχανή.

Αλλά δεν ήταν τόσο η γαϊδουριά του Καραμανλή που μας προκάλεσε το αφόρητο αίσθημα αιρείας. Κάθε ένοικος του Μαξίμου συμπεριφέρεται σαν γαϊδουρί απέναντι στους εργαζόμενους, ακόμα και αν είναι ευγενής άνθρωπος (ο Καραμανλής δεν είναι ούτε τέτοιος). Ήταν η στάση των προέδρων της ΟΛΜΕ και της ΔΟΕ, όταν στήθηκαν μπροστά στα μικρόφωνα.

Και καλά, ο Γεώργας της ΟΛΜΕ είναι δεξιός, οπότε δεν περίμενες και πολλά. Αλλά από τον Πασδόκι Μπράτη της ΔΟΕ, που εκπροσωπούσε τους επί έξι βδομάδες απεργούντες δασκάλους και νηπιαγωγούς, ο απεργός περίμενε άλλα. Ανεξάρτητα από το τι σκεφτόταν για τη συνέχιση ή μη της απεργίας, περίμενε για μια στημή έστω να αισθανθεί και προσωπικά προσβεβλημένος από τη γαϊδουριά του Καραμανλή και να χρησιμοποιήσει μια δυο λέξεις καταγγελίας. Να μιλήσει για εμπαιγμό, για αδιαλλαξία, να χρησιμοποιήσει κάποιες απ' αυτές τις λέξεις που τις έχουν για φωμοτύρι οι συνδικαλιστές. Αυτός εκεί, βράχος ακλόνητος. Φορώντας το καλό του το κοστούμι (τρομάρα του), με ύφος ταπεινωμένο και συντετριμένο, περιέγραψε όχρωμα τις προτάσεις του πρωθυπουργού, τις έκρινε με τρόπο που μόνο ο δημοσιογράφοι της κρατικής ραδιοτηλεόρασης κρίνουν τις κυβερνητικές απόψεις (ουδέτερα, στη χειρότερη για την κυβέρνηση περίπτωση) και «σήκωσε» ως σημαντικό ζήτημα το ότι τους δέχτηκε ο Καραμανλής και είχαν συζήτηση σε θετικό κλίμα.

Δηλαδή, οι δάσκαλοι απεργούν έξι βδομάδες για να ντυθεί ο Μπράτης γαϊμπρός και να πάει στο Μαξίμου να κοιταχτεί στα μάτια με τον Καραμανλή; Με ποιο δικαίωμα εμφανίστηκε μπροστά στις κάμερες και τα μικρόφωνα ως απολογούμενος, λες και φταίνε οι απεργοί για την ταλαιπωρία που υφίστανται παιδιά και εργαζόμενοι γονείς;

Δεν τον γνωρίζουμε προσωπικά για να κρίνουμε αν η στάση του Μπράτη έξω από το Μαξίμου οφειλόταν και σε κάποιο επαρχιώτικο σύνδρομο. Αν δηλαδή αισθανόταν σπουδαίος που πέρασε την πόρτα του Μαξίμου και καμάρωνε σαν γύρτικο σκεπάρι. Εκείνο που με βεβαιότητα μπορούμε να πούμε, γνωρίζοντας ότι είναι έμπειρος συνδικαλιστής, είναι πως δεν τον μαγνήτισε το βλέμμα και η φευτομαγιά του Καραμανλή και έχασε να πει τα αυτονότητα, δηλαδή να καταγγελεί τον πρωθυπουργό για εμπαιγμό. Ήταν συνειδητή πολιτική επιλογή αυτή η στάση. Πολύ θα ήθελε ο Καραμανλής να του πετάξει κάποια ψήφουλα, για να βγει να καμαρώνει. Αυτός δεν το έκανε, αλλά στον «δαρμένο» γραφειοκράτη συνδικαλιστή λειτούργησε η υπευθυνότητα έναντι του συστήματος. Με τη στάση του, με αυτά που είπε και περισσότερο με αυτά που δεν είπε, έδωσε το έναυσμα για να ξεκινήσει μια ενορχηστρωμένη προπαγάνδα, με στόχο να στείλει στους απεργούς μήνυμα ήττας και παραίτησης.

τεύθηκε με τους εκπαιδευτικούς. Σε γενικές γραμμές παρουσίασε την πρόταση Γιαννάκου, ελαφρώς διακροφοροποιημένη, κάνοντας δηλαδή μισό βήμα πίσω. Εδώ πρέπει να σημειώσουμε ότι αυτό, όπως και η ίδια η συνάντηση δεν θα γινόταν, αν οι δάσκαλοι σταματούσαν την απεργία τους από την προηγούμενη εβδομάδα, και ουτό με το γεγονός ότι ο Καραμανλής ήταν ανένδοτος και ως προς την αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 5% του ΑΕΠ, αναφέροντας ο ιδιος την προεκλογική δέσμευση της ΝΔ, που μιλούσε για ικανοποίηση αυτού του αιτήματος μέσα σ' αυτή την τετραετία. Οχι μόνο απέκλεισε κάθε ενδεχόμενο υλοποίηση

Και όμως υπάρχει απεργιακή δυναμική

Την 6η εβδομάδα της διανύει η απεργία των εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης. Η απόφαση πάρθηκε στην Ολομέλεια των Προεδρών την περασμένη Παρασκευή 20 Οκτώβρη, έπειτα από ισχυρή πίεση της βάσης των απεργών εκπαιδευτικών.

Η αρχική εισήγηση του Δ.Σ. της ΔΟΕ ήταν για τριήμερη απεργία στις 24, 25 και 26 Οκτώβρη (Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη). Η πρόταση της ΔΟΕ άφηνε ακάλυπτους τους εκπαιδευτικούς την Παρασκευή 27 του μηνός, ημέρα σχολικών γιορτών για την 28η Οκτωβρίου 1940 και ξεσήκωσε για το λόγο αυτό θύελλα διαμαρτυριών. Οι απεργοί δάσκαλοι, που μάτωναν ως τότε 5 εβδομάδες διακήρυξαν πραντού όπου τους δόθηκε ο λόγος (σε εσωτερικές κατά σχήματα και παρατάξεις συναντήσεις, σε γενικές συνελεύσεις) ότι οι εκπαιδευτικοί δεν αισθάνονται ένοχοι απέναντι στην εργαζόμενη κοινωνία που τόσο καιρό τώρα κρατούν κλειστά τα σχολεία.

Ένοχοι είναι η κυβέρνηση και το πολιτικό σύστημα που χρόνια τώρα υποβαθμίζουν το Δημόσιο Σχολείο και κάνουν τα πάντα για την άλωσή του. Εκτιμώντας ότι η εργαζόμενη κοινωνία κέρδισε πολλά από τούτη τη μεγάλη μάχη των δασκάλων, όπως είναι τα κορυφαία ζητήματα της προβολής της ανάγκης υπεράσπισης του Δημόσιου Δωρεάν Σχολείου, του δικαιώματος στη μόρφωση, οι απεργοί απαίτησαν να παραμείνουν απεργοί και τη μέρα του ΟΧΙ απέναντι στο φασισμό, επικαιροποιώντας την περήφανη στάση του ελληνικού λαού, με την ένοια της οθεναρής ουλλογικής αντίστασης ενάντια στην αντεκπαιδευτική και αντιλαϊκή λαϊλαπτική.

Κατήγγειλαν επίσης τη ΔΟΕ ότι η πρότασή της αυτή ήταν η πρόφαση για μια «βελούδινη» αποχώρηση από το πεδίο της απεργίας, αφού έσπρωχνε ταλαντεύμενους εκπαιδευτικούς να σπάσουν την απεργία και να γυρίσουν από τη Δευτέρα της νέας εβδομάδας στα σχολεία, έπειτα από την Παρασκευή της σχολικής γιορτής.

Κάλεσαν δε την Ομοσπονδία να πάρει αποφάσεις και μέτρα για να διατρανώσουν οι απεργοί εκπαιδευτικοί τα δίκια τους και την απόφασή τους να ταλέψουν γι' αυτά και την ήμερα των παρελάσεων, στρατιωτιστώντας το κλίμα της κάλπης «εθνικής ομοψυχίας» και της «εθνικής περηφάνειας» της κυβέρνησης.

Στο κλίμα αυτό, το ΔΣ της ΔΟΕ αναγκάστηκε να ανακρούσει πρύμναν. Άλλαξ άρδην την αρχική πρόταση (που έγινε μπούμερανγκ για όλους όσους την υποστήριξαν) και εισηγήθηκε στην Ολομέλεια των Προεδρών 5ήμερη απεργιακή κινητοποίηση για 6η εβδομάδα.

Το γεγονός αυτό έχει τη σημασία του, γιατί δείχνει ότι, παρά τα τρομοκρατικά μηνύματα της υπουργού Παιδείας και του ίδιου του Καραμανλή, υπάρχει ζωντανό απεργιακό δυναμικό. Και ότι το δυναμικό αυτό κρατάει και δεν είναι εύκολο να τιθασευτεί, παρά τις διαλυτικές τακτικές όλων των συνδικαλιστικών δυνάμεων μέσα στο ΔΣ της ΔΟΕ, που εκφράστηκαν είτε με σαμποτάρισμα σε πρακτικό επίπεδο της απεργίας είτε με την «επαναστατική ανακάλυψη» της συνέχισης της απεργίας από τουές και στο εξής με 24ωρες ή 48ωρες ντουφεκίες ανά βδομάδα.

Στην Ολομέλεια των Προεδρών, από τις τοποθετήσεις των Προεδρών των Συλλόγων, ήταν εμφανής η προσπάθεια που έγινε το τελευταίο διάστημα σ' όλη τη χώρα για αλλαγή πλεύσης και υιοθέτηση «άλλων μορφών ογών».

Παρόλα αυτά η πλειοψηφία των απεργών ακύρωσε γι' αυτή την εβδομάδα (6η) τούτα τα σχέδια. Ομως, είναι πολύ πιθανό να βρεθούν και πάλι μπροστά σ' αυτό το ενδεχόμενο, από την επόμενη εβδομάδα αν δεν υπάρχουν εξελίξεις απ' την πλευρά της κυβέρνησης.

Η συνδικαλιστική γραφειοκρατία δεν έχει απαρνηθεί το βρόμικο ρόλο της (παρά τις αγωνιστικές κορώνες του Μπράτη) και, δυστυχώς, στο δια ταύτα -στο κλείσιμο δηλαδή της απεργίας- υποβοηθήσαται (και εδώ δε μετρούν οι αγαθές προθέσεις) από τη λιποψυχία και των αριστερών ριζοσπαστικών δυνάμεων.

Γ. Γκ.

■ Υπό κατάληψη το 80% των Λυκείων

Τσακίστε τους «αγανακτισμένους»

Πλησιάζουν τις 1000 οι καταλήψεις στα λύκεια όλης της χώρας. Αυτό σημαίνει ότι σε κατάληψη βρίσκεται τουλάχιστον το 80% των σχολείων. Για πρώτη φορά από το ξεκίνημα των καταλήψεων ιδιαίτερα μαζική και με το γνωστό παλμό και ενθουσιασμό ήταν η συμμετοχή των μαθητών στα πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια της Τετάρτης,

Ολα δείχνουν ότι ο πάγος, η αρχική διστακτικότητα και αμηχανία έσπασαν και οι μαθητές αποφάσισαν να βγουν στο δρόμο, να κάνουν αισθητή την παρουσία τους, να διεκδικήσουν τα αιτήματά τους, στα οποία αρχίζει να ξεχωρίζει η κατάργηση της βάσης του 10, αλλά και αιτήματα που έχουν να κάνουν με το νόμο πλαισίου, με την αναθέρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος και τη χρηματοδότηση της εκπαίδευσης από τον κρατικό προϋπολογισμό.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9
ρουσία τους και στη διάρκεια της επαίσχυντης αυτής συνεδρίασης και θα δώσουν τη μάχη στις γενικές συνελεύσεις για να «σηκωθεί» ο κλάδος και να συνεχίσει με καλύτερους όρους την επίθεσή του, με περισσότερους συμμάχους πλέον.

Για τις τρεις 24ωρες ας μη μιλήσουμε καλύτερα. Και προπαντός ας μη μπούμε στην έξεπλοσυζήτηση περί κλιμάκωσης, γιατί θα υποτιμήσουμε τη νοημοσύνη και τη δική μας και τη δική σας. Εδώ τους πήρε στο ψηλό η ΔΑΚΕ, λέγοντάς τους ότι καλό είναι να χρησιμοποιούν τις σωστές λέξεις για να εκφράσουν αυτά που θελουν να πουν. Εκανε καλαμπούρι με το γελοίο βερμπαλίσμο τους.

Μπορούμε, όμως, να πιούμε δυο λόγια για την πρόστιχη επιχειρηματολογία τους, αφήνοντας τα πολλά για το επόμενο φύλλο, που θα έχουμε χώρο και χρόνο στη διάθεσή μας. Εχεις έναν κλάδο που κάνει απεργία επί έξι εβδομάδες και έναν πολύ

δυνατό απεργιακό πυρήνα. Πώς έχεις στηρίξει την απεργία τόσο καιρό; Στήριξες τις απεργιακές επιτροπές, οργάνωσες απεργιακό ταμείο; Οι περισσότεροι τους δεν κούνησαν το δοχυτάλικό τους, παρά τα μεγάλα λόγια, στα οποία είναι «μανούλες». Ερτασες σε μια στηγμή που γίνεται πράξη το πανεκπαιδευτικό μέτωπο. Μπήκε στον αγώνα η ΟΛΜΕ, τέθηκαν υπό κατάληψη σχεδόν όλα τα λύκεια, ξεκίνησαν τα ΑΕΙΤΕΙ. Βλέπεις τον Καραμανλή στριμωγένιο να κάνει επικοινωνιακή κίνηση. Κι εσύ, αντί να σηκωθείς να φύγεις από το Μαξίμου, καταγγέλλοντάς τον για εμπατημό, γίνεσαι γλάστρα στην προπαγανδιστική του φίεστα. Κι ύστερα, διαπιστώνεις ότι το «αναγκαίο» είναι να συνεχιστεί ο αγώνας, να υπάρξει επίθεση από τον κλάδο. Αντί, λοιπόν, να βγεις και να απευθυνθείς στον κλάδο, στηρίζοντάς τον, καλώντας τον να αποσλωθεί και να συνεχίσει, κάνεις το αντίθετο. Σκορπάς ηττοπάθεια και απογοήτευση και στο τέλος λακίζεις.

κέρδη), αναφερόμενος στην αναγκαιότητα να στηριχθούν οι σχολικές βιβλιοθήκες μέσω «χορηγιών». Μάλιστα, είπε ότι θα αλλάξει ο ίδιος πρωτοβουλίες σ' αυτή την κατεύθυνση. Αν λοιπόν τώρα είναι οι βιβλιοθήκες, φανταστείτε τι θα γίνει αργότερα, σε εκπαιδευτικούς που χαράσσεται ενιαία. Αυτό αφορά και στο αίτημα για μείωση των μαθητών ανά τμήμα (τουλάχιστον στο 1/25, όπως αναφέρει η φετινή εγκύλιος του υπουργείου Παιδείας, πλην όμως όχι δεσμευτικά και τελεσιδικά, οδηγώντας το όριο στο 1/28), αλλά και στο αίτημα για αύξηση της ωριαίας αποζημίωσης των αριθμόθιων εκπαιδευτικών από 7 ευρώ που είναι σήμερα στα 10 ευρώ. Σημειώνεται ότι το αίτημα αυτό το έθεσε αυτόνομα

ο Μπράτης στην προηγούμενη συνάντηση με τη Γιαννάκου, ενώ το αίτημα της απεργίας ήταν η οριστική κατάργηση της ωριμοθετίσης. Συμπερασματικά μπορούμε να πούμε πως η κυβέρνηση οριοθέτησε πια τη σύγκρουση με τους εκπαιδευτικούς στο ανώτατο επίπεδο, χρησιμοποιώντας συμβολικά το ίδιο το πρόσωπο του πρωθυπουργού. Από δω και πέρα δεν έχει πια άλλα περιθώρια. Περιμένει να τεστάρει τις αντοχές των εκπαιδευτικών, την αποφασιστικότητά τους για να κάνει και άλλο πίσω ή να δειξει το πιο απροκάλυπτο πρόσωπο της καταστολής μέσω μιας πολιτικής επιστράτευσης.

Γιούλα Γκεσούλη

■ Ασκήσεις κρατικής τρομοκρατίας

Σε ασκήσεις τρομοκρατίας προέβησαν οι «πραίτοροι ουρμπάνους» του Πολύδωρα μετά τη λήξη του τεράστιου πανεκπαιδευτικού συλλαλητήριου της Τετάρτης. Την ώρα που το μπλοκ της Α.Κ. επέστρεψε από την πορεία, μια διμοιρία ΜΑΤ του επιπτέρηκε απρόκλητα, άρπαξε δυο φοιτητές (τον Βαγγέλη Νάνο και τον Σπύρο Τζανόπουλο) και αφού τους έσπασαν κυριολεκτικά στο ίδιο, τους κουβάλησαν στη ΓΑΔΑ. Αργότερα αναγκάστηκαν να τους μεταφέρουν οι ίδιοι σε νοσοκομείο, ενώ τα επιτελεία έστησαν μια δικογραφία καρμπόν με προηγούμενες, φορτώνοντας στους δυο συλληφθέντες 2 κακουργήματα και

■ ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ

Ετοιμάζονται εκατοντάδες απολύσεις

Στο τελευταίο περιοδικό του ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΥ, που κυκλοφόρησε πρόσφατα, υπάρχει ένα αποκαλυπτικό άρθρο για τις προετοιμασίες που κάνει η εταιρία για την απόλυτη εκατοντάδων εργατών, πριν από τη μεταφορά των εγκαταστάσεων του εργοστασίου στον Απρόπυργο, με το επιχείρημα ότι είναι υπεράριθμοι. Πρόκειται για το αποκαλυπτικό άρθρο με τίτλο «Έργα Replica: Οι διαδικασίες για την ομαλή μετάβαση στο εργοστάσιο του Ασπρόπυργου», από το οποίο θα παραθέσουμε μερικά χαρακτηριστικά αποσπάσματα από τα οποία γίνεται ξεκάθαρα φανερή η στρατηγική της απόλυτης εκατοντάδων εργατών με την ταυτόχρονη αύξηση της παραγωγής:

«Για να διασφαλίσουμε την ομαλή μετάβαση από τις συνθήκες που επικρατούν σήμερα στον Πειραιά, σε αυτές που θα ισχύουν στο νέο εργοστάσιο, έχει ξεκινήσει σειρά έργων με την ονομασία "Replica Projects", τα οποία αφορούν στην "προσομοίωση" του τρόπου εργασίας μας στο Πειραιά και στον Ασπρό-

πυργο. Στα έργα αυτά περιλαμβάνονται η βελτίωση στην οργάνωση και λειτουργία του ανθρώπινου δυναμικού, αντικαταστάσεις και αναβαθμίσεις μηχανών, καθώς και η βελτίωση των διαδικασιών λειτουργίας του εργοστασίου...

Στο Secondary έχουν γίνει πολλά «έργα Replica», με αποτέλεσμα την ευκολότερη λειτουργία των μηχανημάτων, την παραγωγική ευελιξία τους, καθώς και την καλύτερη ποιότητα και αποδοτικότητα των συγκροτημάτων...

Εφαρμόζεται επίσης ποιοτικός έλεγχος από τους χειριστές, ενώ ο καθαρισμός των μηχανών έχει ενσωματωθεί ως μέρος της καθημερινής εργασίας των χειριστών του Primary».

Οι εργάτες του Παπαστράτου βιώνουν στο πετσί τους τις συνέπειες των «έργων Replica» και δεν περιμένουν εμάς να τους ενημερώσουμε για το καθεστώς της σύγχρονης γαλέρας που βιώνουν στο κάτεργο της «Φίλιπ Μόρις». Βιώνουν στο πετσί τους την «ευκολότερη λειτουργία και την παραγωγικό-

τερη ευελιξία των μηχανημάτων», από τη στιγμή που στο Secondary οι πακεταριστές και οι τοπαράδες υποχρεώνονται να καθαρίζουν τις μηχανές, να ξεκαθαρίζουν τα σκάρτα και τη φορολογική ταινία, οι τοπαράδες και πακεταριστές εκπαιδεύονται σ' όλες τις μηχανές κ.λπ. Βιώνουν στο πετσί τους τις συνέπειες της κατάργησης των ειδικοτήτων στα πλαίσια της περιβόλητης ομάδας. Η εργοδοσία, όμως, δεν είναι ευχαριστημένη από τη δουλειά που έγινε μέχρι τώρα με τα περιβόλητα έργα «Replica», γιατί θέλει να μετατρέψει όλο το εργοστάσιο σε μια ομάδα χωρίς ειδικότητες και γιατί θέλει να απολύσει εκατοντάδες εργάτες με τη συγκατάθεση των εργατοπατέρων. Αυτό εννοεί όταν μιλάει για ομαλή μετάβαση από τον Πειραιά στον Ασπρόπυργο, αλλά δεν θέλει να το πει από τώρα ανοιχτά.

Αποφασίσαμε να σχολιάσουμε αυτό το άρθρο του περιοδικού, όχι για να πούμε στους εργάτες για τα περιβόλητα έργα Replica, που τα βιώνουν από τον Απρίλη του 2005, αλλά για να τους επι-

σημάνουμε, ότι η εργοδοσία έχει βάλει πλώρη για μαζικές απολύσεις και γ' αυτό πρέπει από τώρα να οργανώσουν τη μοχλητική τους αντίσταση για να τις αποτρέψουν.

Οι εργατοπατέρες στην τελευταία ανακοίνωσή τους επιτίθενται ανοιχτά στην KONTRA και στην Αμεση Δημοκρατία, νομίζοντας ότι έτσι μπορούν να μας προβοκάρουν στους εργαζόμενους και να προκαλέσουν αντιθέσεις. Δεν κατάλαβαν οι άθλιοι, ότι οι εργαζόμενοι έχουν κριτήριο και δέρουν να εκτιμούν εκείνους που στέκονται ανιδιοτελώς στο πλάι τους.

Οι καιροί δεν περιμένουν. Οι εργαζόμενοι πρέπει, σε πρώτη φάση, να δώσουν πλειοψηφικά τη δύναμη στις εικολογές στην Αμεση Δημοκρατία και στη συνέχεια να συνεχίσουν τον αγώνα για να υλοποιηθεί η απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιά και να ανογκαστεί η εργοδοσία να μην κάνει απολύσεις κατά την εγκατάσταση του εργοστασίου στον Ασπρόπυργο.

Το γαρ πολύ της θλίψεως...

Ηιστορία της Καρδίτσας, που παρά την ιδεολογικοπολιτική ξεφτίλα εξελίχτηκε σε φίσασκο για τον Πειρίσσο, πρέπει να έχει προκαλέσει μεγάλο εκνευρισμό στο «σπίτι του λαού», με αποτέλεσμα να αντιδρούν σπασμαδικά και να εκτίθενται αικόμη περισσότερο. Το επίσημο κομματικό όργανο, ο «Ριζοσπάστης», ανέλαβε να εξηγήσει στους οπαδούς τι έγινε. Και ως συνήθως έφτιαξε μια θεωρία συνωμοσίας που μόνο γλεια προκαλεί.

Ο τίτλος του άρθρου ήταν: «Τα «συγκοινωνούντα δοχεία» λειτούργησαν στην Καρδίτσα - «Ιερά Συμμορία» ΠΑΣΟΚ - ΣΥΝ - ΝΔ κατά του δημάρχου». Πώς διαμορφώθηκε η «Ιερά Συμμορία»; Με τη συνεργασία του Νεοδημοκράτη «αντάρτη» υποψήφιου με τον υποψήφιο του ΠΑΣΟΚ. Ομως, όλος ο κόσμος ξέρει ότι επίσημα η ΝΔ υποστήριξε τον Τέγο. Εβγαλαν κοινή ανακοίνωση οι τρεις βουλευτές του νομού. Εβγαλε προσωπική ανακοίνωση ο Σιούφας που βγήκε και τσάρκα και φωτογραφήθηκε μαζί με τον Τέγο. Εβγαλε ανακοίνωση και η νομαρχιακή της ΝΔ.

Αυτή είναι η πραγματικότητα, όμως, στο βαθμό που δε συμφωνεί μ' αυτό που θέλει να περάσει ο Πειρίσσος, τόσο το χειρότερο για την πραγματικότητα. Η κομματική ερμηνεία είναι πως όλα αυτά ήταν... κόλπο. Η υποψηφιότητα του Παλαμιώτη ήταν «τάχα αντάρτηκη». Το γεγονός ότι αυτός πήρε 27% δείχνει ότι «δύναμεις της ΝΔ «δύολεψων», με πρόγραμμα και στόχο, υπέρ του». Και ποια είναι η απόδειξη γι' αυτό; Ιδού το επιτείχηρμα: «Άλλωστε, η ηγεσία της ΝΔ δεν καταδίκασε καθαρά ούτε προεκλογικά ούτε και μετεκλογικά την υποψηφιότητα του Χρ. Παλαμιώτη, σε αντίθεση με όλες ανάλογες περιπτώσεις, όπως π.χ. του πρώην προέδρου της ΝΟΔΕ Μαγνησίας, που καθαιρέθηκε, επειδή στήριξε το «αντάρτικο» ψηφοδελτιο για τη Νομαρχία Μαγνησίας».

Με όλα λόγια, αυτοί που δεν ήθελαν τη στήριξη της ΝΔ και που μιλούσαν για «προβοκάτσια της Ρηγιλλής», διαμαρτύρονται που η ΝΔ δεν «πήρε τα κεφάλια» των τοπικών στελεχών της που στήριξαν το «αντάρτικο» ψηφοδελτιο!

Και καλά, κοτζάμ Σιούφας και κοτζάμ Ζαγορίτης ξεφτίλιστηκαν τόσο πολύ: Αυτοί να κάνουν δηλώσεις υπέρ του Τέγου, να παρευρίσκονται στις προεκλογικές του συγκεντρώσεις, να κάνουν τσάρκα μαζί του στην αγορά, να γυρνάνε στα τσιπουράδικα και να κερνάνε τον κόσμο και την ίδια στιγμή υποχείων να στρώχουν τους ψηφοφόρους αρχικά υπέρ του «αντάρτη» της ΝΔ και στο δεύτερο γύρο υπέρ του υποψήφιου του ΠΑΣΟΚ; Για ποιο λόγο να παίζουν όλο αυτό το παιχνίδι; Και γιατί ειδικά στην Καρδίτσα και πουθενά άλλου;

Αλλά και αν δεχτούμε ότι ο Σιούφας με τον Ζαγορίτη έστησαν όλη αυτή την ιστορία και έπαιξαν διπλό παιχνίδι για κάποιον ακατανόητο σε μας τους κοινούς θνητούς λόγο, ποιο ήταν το αντάλλαγμα για τη ΝΔ; Αν δεχτούμε ότι η ΝΔ πρόσφερε το Δήμο Καρδίτσας στο ΠΑΣΟΚ, δεν θα έπρεπε να εισπράξει ως αντάλλαγμα τη διατήρηση της Νομαρχίας; Το αποτέλεσμα, όμως, καταγράφηκε ως προσωπικό Βατερλό του Σιούφα, αφού το ΠΑΣΟΚ κέρδισε για πρώτη φορά μετά από χρόνια και Δήμο και Νομαρχία. Εκαναν τέτοιο «στήσιμο» και πήγαν στον «κουβά». Τι είδους μονομερές κομπρεμί ήταν αυτό; Αν είχαν έστω και ίχνος πολιτικής εντιμότητας, θα ελεγαν το αυτονόητο. Οτι ο κόσμος της Δεξιάς στην Καρδίτσα εξέφρασε την αντίθεσή του στην επίσημη κομματική γραμμή, όπως έκαναν και άλλοι ψηφοφόροι και της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ.

Υ: Σε τηλεοπτική εμφάνισή του το βράδυ της περασμένης Κυριακής (MEGA) ο Γ. Μαυρίκος, όταν από συνομιλήσεις του τέθηκε το ζήτημα της Καρδίτσας, χωρίς να κοκκινίσει καθόλου, υποστήριξε ότι η ΝΔ κατέβασε δικό της υποψήφιο για το Δήμο της πόλης. Τέγο, αυτός επέμενε. Χωρίς ντροπή. Ακολούθωντας το δόγμα του Γέρμπελς «πες, πες, στο τέλος κάτι θα μείνει». Από τη δύσκολη θέση τον έβγαλε ο γραμματέας της ΝΔ Λ. Ζαγορίτης, που είπε στους δημοσιογράφους ότι δεν πρέπει να κλείσουν γενικότερα συμπεράσματα από μια μεμονωμένη περίπτωση, όπως αυτή της Καρδίτσας. Αλήθεια, γιατί ο Μαυρίκος κατέφυγε σ' αυτό το χοντρό ψέμα και δεν υποστήριξε την άποψη του «Ριζοσπάστη»; Η απάντηση είναι προφανής: προτίμησε ένα χοντρό ψέμα από μια παπαριά που αν την έλεγε θα τον έπαιρναν στο φιλό.

Οργιο διαφθοράς και κερδοσκοπίας

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΑ Δ
δανίας και χτίζει μια τεράστια βίλα, παρόλο που καταζητείται από την Ιντερπό.

Η υπόθεση αυτή είναι μία από τις 2.000 υπόθεσεις διαφθοράς που ερευνώνται, στις οποίες εμπλέκονται Ιρακινοί κυβερνητικοί αξιωματούχοι που κατηγορούνται ότι καταχράστηκαν περίπου 7.5 δισ. δολάρια.

Αν όλα αυτά συνέβαιναν όσο η διαχείριση των κονδύλων από τα διάφορα υπουργεία γινόταν υπό την επιτίθεμη και τον ελεγχό Αμερικάνων συμβούλων, φανταστείτε τι θα γίνει από δω και πέρα που το έργο της «ανοικοδόμησης» του Ιράκ περνά αποκλειστικά στην ευθύνη της Ιρακινής κυβέρνησης. Από την 1η Οκτωβρίου που αρχίζει το νέο οικονομικό έτος στ

ΣΥΜΗ - ΩΣΕΙΣ

* Δεν έχουμε Πούτιν και φαλλοί κλίναι!
* Για ν' ασχοληθούμε και λίγο με γκόμενες, αύριο είναι το όχι του Μεταξά, μεθαύριο το ναι της Στολίσναγια και την επομένη το ίσως της Στέλλας Αρτουά.

* Την δε Τρίτη και 31, είναι η μία και μόνη ημέρα της αποταμίευσης. Όλες οι υπόλοιπες είναι αφιερωμένες στην εκταμίευση.

* Τελικά η Θεσσαλονίκη δεν έβγαλε τη Χρυσή (η οποία αντιφάσκει, ούσα και...αράπ ογλού). Φτερωτός στη Θεσσαλονίκη, αράχην στον Πειραιά, ψεκάστε λίγο ρεεεε!

* Είπα για ψεκασμούς και δυμήθηκα (παίρνοντας κι ένα ροπταν για να καθαρίσει το μυαλό μου) ότι οι άντρες έχουν τσουτσούνα, όχι φυσούνα, ούτε μουτσούνα.

* Χρόνου φείδου. Πάτου λίδου.
* Στα Σάλωνα σφάζουν αρνιά (ή φρικιά, κατά Τζιμάκο) και στη Λάρισα καίνε μεταλλαγμένους σπόρους.
* Κορίτσια, τρέξτε να σας πω! Ο Μάνος είπε να τιμωρούνται όχι μόνο οι καταληψίες μαθητές, αλλά και οι γονείς τους! Εντάξει Μάνο (χέρι στα ιταλικά), αρκεί πρώτα να τιμωρούνται όχι μόνο οι κουμπάροι, όχι μόνο οι δεραπαινί-

(α'): Γκρας (β'): Γκίντερ Γκρας.

δες αλλά και οι τσατσάδες. Ξεκινήστε κι ερχόμαστε.

* «Κοιτάξτε οποιαδήποτε κοινοβουλευτική χώρα: Η καδ' αυτό "κρατική" δουλειά διεξάγεται πίσω από τα παρασκήνια και την κάνουν οι διευδύνσεις, τα γραφεία, τα επιτελεία. Στα κοινοβούλια απλώς φλυαρούν με τον ειδικό σκοπό να ξεγελούν τον "λαουτζίκο"» (Β. Ι. Λένιν – «Κράτος και επανάσταση»).

* Μπαν Κι Μουν, ο νέος Oh Yeah Captain: Επειδή βαριέμαι να τα ετοιμάζω όλα μόνη (έχω και να μαγειρέψω) σας δίνω τα υλικά για να κάνετε μόνοι σας τους συσχετισμούς: Μπαν = ανάδειμα, αφορισμός, κατάρα. Κι = βασικός, κλειδί, πλήκτρο, κιλό μαριχουάνας. Μουν = φεγγάρι, δορυφόρος, ποδών, χαζεύω. Μη χαζεύετε, προσπαθήστε.

* Όσο κατέδεταν οι μάρτυρες του Χριστόδουλου, η κατάσταση δα μπορούσε να τιτλοφορηθεί μλ-μ. Τώρα όμως περάσαμε σε άλλα χωράφια: Πώς να εφαρμόσουμε κι εδώ την αλά Γκουσμάν κατάσταση. Ναι, ναι, για τις απομαγνητοφωνήσεις μιλάω.

* Τελεία και παύλα: Οι Η.Π.Α. εκπροσωπούνται από τον Η.Π.Α.

* Δεν καταλαβαίνετε γιατί δεν κάνει πίσω η Γιαννάκου; Ελάτε, εύκωλο είναι.

* Γιατί η Ελευθεροτυπία έχει φωτογραφίες καταληψιών μαδητών με ονοματεπώνυμα και διευκρινίσεις; Ερώτηση κάνω...

* Τα πιστοποιητικά ιατρικών εξετάσεων που ζητάει το δημόσιο δεν λέγονται πιο απλά χαρτιά υγείας;

* «Όλα μοιάζουν ανοικοδομημένα, χωρίς να προϋπάρχει καταστροφή». Γιάννης Πολίτης.

* 26 ευρώπουλα κοστίζει το σινεμά στο Λονδίνο, διοχετεύουν κάποιοι στον τύπο, κλείνοντας πονηρά το μάτι. Αν μας έλεγαν και για τους μισθούς, να το συζητούσαμε.

* 240 εκατομμύρια ευρώ ξόδεψαν οι έλληνες σε νυχτερινά κέντρα το 2005. «Εξί μέρες στη δουλειά, για μια νύχτα γκλαμουριά».

* Κατεργοστάσια.
* Κάποιοι περνάνε τέλεια στα τέλια. Τελεία. Μ' άλλον, μάλλον περνάνε ακόμα καλύτερα. Οδηγούμενοι από τη Βίσση στο Βισύ. Ζω σαν ζώ, φιλάκια στη φυλακή.

* «Στροφή της κεφαλής αριστερά: Όλα είναι σκατά.

Στροφή της κεφαλής δεξιά: Όλα είναι σκατά.

Αντε να χαδούμε, παλιοτόμαρα μιας ευτυχίας πέμπτου ή έκτου ορόφου»

(Οδυσσέας Ελύτης – «Μαρία Νεφέλη»).

Κοκκινοσκουφίτσα

kokinoskoufita@eksegersi.gr

■ Πλημμύρες

Η σειρά της Μεσσηνίας

Μετά τη Θεσσαλονίκη, τη Χαλκιδική, το Βόλο, την Αργολίδα, την Κρήτη και τα νησιά του Αιγαίου σειρά είχε η Μεσσηνία να γευτεί τα αποτελέσματα της παντελούς εγκατάλειψης της αντιπλημμυρικής προστασίας. Μια δυνατή βροχή μόλις δυο ωρών ήταν αρκετή για να πλημμύρισουν τρεις δήμοι της περιοχής.

Σπίτια, μαγαζιά, υπόγεια γεμάτα λάσπη, δρόμοι που είχαν μετατραπεί σε λασπωμένους χωραφόδρομους, αυτοκίνητα αναποδογυρισμένα και άνθρωποι αλαφιασμένοι και πανικόβλητοι να προσπαθούν μόνοι τους να απομακρύνουν τη λάσπη. Αυτή ήταν η εικόνα που αντίκριζε όποιος επισκεπτόταν τα χωριά των Δήμων Αβίσσης, Οιχαλίας και Ανδανίας. Άλλα και μεγάλα καταστροφές στην αγροτική παραγωγή (ακόμα και σε ελαιοχώραφα).

Οι κρατικές υπηρεσίες ρίχνουν τις ευθύνες σε ιδιώτες που έχουν μπαζώσει ρέματα και έχουν χτίσει πάνω σ' αυτά, ιδιαίτερα στις εξόδους των ρεμάτων προς τη θάλασσα. Ποιος, όμως, έχει την ευθύνη του αντιπλημμυρικού σχεδιασμού; Οι ιδιώτες ή το κράτος; Ποιος επιτρέπει όλη αυτή την αυθαίρετη δόμηση; Ποιος επιτρέπει το μπάζωμα των ρεμάτων; Ποιος μετατρέπει μεγάλα ύφεμα σε τοιμεντένια χαντάκια πιλάτους μισού και ενός μέτρου; Οι ευθύνες των

κρατικών υπηρεσιών (και των εκλεγμένων δημοτικών και νομαρχιακών «αρχόντων», βέβαια) είναι τεράστιες. Αυτοί υποκλίνονται στα αιτομικά μικρά και μεγάλα συμφέροντα, ενώ γνωρίζουν πολύ καλά πως κάποια στιγμή οι συνέ-

■ Συμβούλιο της Επικρατείας

Άλλο Δημόσιο, άλλο ΙΚΑ

Με δυο κατά πλειοψηφία αποφάσεις του (μειοψήφισαν ένας σύμβουλος και ένας πάρεδρος) το Α' Τμήμα του ΣΤΕ έκρινε απολύτως συμβατή με το Σύνταγμα τη μη χορήγηση του οικογενειακού επιδόματος και στους δύο συνταξιούχους του ΙΚΑ.

Το οικογενειακό επίδημα ανέρχεται σε ποσοτό 10% επί των συντάξεων και στο δημόσιο τομέα το παίρνουν και οι δύο σύζυγοι συνταξιούχοι. Άλλο Δημόσιο, όμως, και άλλο ΙΚΑ.

Στο προκλητικό σκεπτικό της απόφασης

του ΣΤΕ σημειώνεται, ότι η μη χορήγηση του οικογενειακού επιδόματος και στους δύο συζύγους δεν αντίκειται στη συνταξιοματική αρχή της ισότητας, όταν στους έγγαμους συνταξιούχους συζύγους ο ένας εργάζεται ή είναι συνταξιούχος και οι απολαβές του υπερβαίνουν το ποσό του επιδόματος. Πάντοτε βρίσκονται κάποιοι νομικοί, όταν πρόκειται να κοπούν δικαιώματα εργαζόμενων και συνταξιούχων. Ετσι κι αλλιώς λογαριασμό δεν δίνουν σε κανέναν.

κτάκτο στρατοδικείο Νο 5

■ 162η συνεδρίαση

Τρίτη, 24.10.06

Δουλειά δεν είχε ο διάολος... Τόσοι άνθρωποι κουβαλήθηκαμε και πάλι στον Κορυδαλλό, τόσα έξοδα, τόση ταλαιπωρία, για να φύγουμε άπρακτοι, αφέντος και άσαμε και ένα τρίωρο ο καθένας.

Ο πρόεδρος ανακοίνωσε ότι η διαδικασία μαγνητοφώνησης-απομαγνητοφώνησης δεν θα ζεκινήσει και πρότεινε να συνεχιστεί η συνεδρίαση και να γίνει και η επόμενη χωρίς πρακτικά. Οι συνήγοροι υπεράσπισης διαφώνησαν και δήλωσαν ότι δεν δέχονται να γίνει καμιά συνεδρίαση χωρίς πρακτικά, και ειδικά κρίσιμες συνεδριάσεις που θα περιλαμβάνουν τις τοποθετήσεις των εισαγγελέων στο ζήτημα της νομιμότητας και εγκρότητας των καταγγελθεισών προσανατολικών και ανακριτικών «απολογιών» των κατηγορούμενων. Μοναδική εξαίρεση ο συνήγορος του Π. Σερίφη, που σε μια ακόμη εκδήλωση «γλειψίματος» πρό

την έδρα δήλωσε ότι συμφωνεί να προχωρήσει η διαδικασία (τόσος σεβασμός προς τους συναδέλφους του!).

Η εισαγγελέας πρότεινε την πρόσδοτη της δίκης. Μπορούν οι συνήγοροι να κρατήσουν σημειώσεις ή να χρησιμοποιήσουν και κασετοφωνάκι, είπε (!), αφήνοντας και πάλι εμμέσως κάποια υπονοούμενα. Εμείς ήθελαμε για να δικάσουμε, δε μπορείτε να μας φορτώνετε την ευθύνη, της απάντησης η Γ. Κούρτοβικ.

Το δικαστήριο, με αιστραπτιά (και τυπική) συνεδρίαση επί της έδρας, αποφάσισε τη διακοπή για την Πέμπτη. Και εμείς αναρωτιόμαστε: γιατί δεν ενημέρωναν όλο τον κόσμο που εμπλέκεται με τη δίκη ότι δεν είναι έτοιμοι για να συνεχίσουν την τήρηση πρακτικών και να αποφασίσουν τυπικά τη διακοπή για την Πέμπτη; Προς τι όλο αυτό το καφονάρισμα; Ή μήπως έριχναν άδεια για να πιάσουν γεμάτα; Δηλαδή, να πείσουν τους συνηγόρους υπεράσπισης να υποχωρήσουν για μια-δυο μέρες, να μαγνητοφωνήσουν οι απολογίες των κατηγορούμενων γι

■ Δραπετσώνα

Ανοιξε η όρεξη των εργολάθων

ΔΝΕΑ: «Η Δραπετσώνα ανοίγει την όρεξη στους κατασκευαστές. Σχέδιο της Εθνικής Τράπεζας για ανάπλαση της βιομηχανικής περιοχής. Μια νέα πόλη θέλει να κτίσει στην - ερημωμένη λίγο πολύ - βιομηχανική ζώνη της Δραπετσώνας η Εθνική Τράπεζα: με κατοικίες, μέγαρα γραφείων, τουριστικές εγκαταστάσεις, χώρους αναψυχής».

Δεν αμφιβάλλουμε ότι το ρεπορτάριζε είναι ακριβές. Η Δραπετσώνα έχει μια μεγάλη παραλιακή ζώνη. Μια παραλιακή ζώνη που αυτή τη στιγμή θυμίζει σεληνιακό τοπίο, καθώς τα περισσότερα εργοστάσια είναι κλειστά και η εγκατάλειψη είναι ολοφάνερη. Από την άλλη, ο Πειραιάς έχει «πήξει» και αναγκαστικά θα επεκταθεί κατά μήκος της

παραλιακής ζώνης. Αναγκαστικά προς τη Δραπετσώνα. Η επέκταση αυτή θα δώσει το ένασμα για μια μεγάλη κερδοσκοπία με τη γη, που θα σπρώχνει τον εργατόκοσμο της περιοχής μακριά από τις εστίες του. Οπως γίνεται παντού στον καπιταλιστικό κόσμο. Οι καπιταλιστικές λει-

τουργίες που στεγάζονταν στα κέντρα των πόλεων αρχίζουν να επεκτείνονται προς την περιφέρειά τους και οι προλετάριοι σπρώχνονται ακόμα πιο μακριά, προς τα προάστια. Αυτός είναι ο απόλυτος οικιστικός νόμος του καπιταλισμού (τον έχει εντοπίσει από τα τέλη του 19ου αιώνα ο Φρίντριχ Ενγκελς και τον έχει περιγράψει στο σπουδαιό έργο του «Για το Ζήτημα της κατοικίας»).

Ο αντίλογος από μεριάς «ανησυχούντων» τεχνοκρατών και καλοπληρομένων δημοσιολόγων έρχεται απνευστί: και τι θέλετε δηλαδή, να μείνει αναξιοποίητη η περιοχή, να ρημάζει τελείως; Ομως, η απάντηση δεν είναι καθόλου δύσκολη. Καβαλήστε μια μέρα το μηχανάκι ή το αυτοκίνητό σας, κατεβείτε στον Πει-

ραιά και πάρτε τον παραλιακό (όλο δεξιά καθώς κοιτάζετε τη θάλασσα). Περάστε τους ντόκους που «πιάνουν» τα βαπτόρια των Δωδεκανήσων και σε λίγο θα βρεθείτε στην παραλία της Δραπετσώνας. Θα δείτε μπροστά σας ένα μουσείο του ελληνικού βιομηχανικού πολιτισμού. Ένα μουσείο που μπορεί και πρέπει να αναδειχτεί ως τέτοιο, με ευθύνη του κράτους και των Δήμων της περιοχής. Ειδικοί επιστήμονες (αρχιτέκτονες και πολεοδόμοι) μπορούν να προτείνουν λύσεις ανάδειξης της περιοχής, ώστε αυτή να λειτουργήσει ως χώρος ιστορικής μνήμης. Οχι να μετατραπεί σε οικόπεδα για τους κερδοσκόπους εργολάβους και σε ζώνη που θα σήρνει τη μνήμη της εκμετάλλευσης του προλεταριάτου.

Πρωτοπορία στην... ουρά!

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 7

σουμε τίποτα αιδίες για αριστερισμούς και τα συναφή, γιατί δε λέμε να βάζεις στις φοιτητικές συνελεύσεις ζητήματα για ανατροπή του κοινωνικού καθεστώτος, αλλά ζητήματα πάλης που το ίδιο το φοιτητικό κίνημα έχει θέσει πριν λίγο καιρό. Ας θυμηθούμε εδώ και κάτι ακόμα. Οταν οι αυτόκλητοι «εκπρόσωποι» έσπευδαν να κλείσουν το κύμα των φοιτητικών καταλήψεων το περασμένο καλοκαίρι, ελεγον κομπορρημονώντας ότι το φθινόπωρο το κίνημα θα επανέλθει με τον ίδιο δυναμισμό, λές και ήταν στρατηγί που αρκούσε να απευθυνθούν στο στρατό τους και να τον ξαναβγάλουν στη μάχη. Τώρα, κάνουν πτώση δε θυμούνται εκείνους τους βερμπαλισμούς και οχυρώνται πτίσω από την «ανωριμότητα» του κινήματος. Μονά-ζυγά δικά τους. Ο, τι και να γίνει, αυτοί θα έχουν πάντοτε δίκιο.

Τελικά, εκείνο που τους ενδιαφέρει είναι το μαγαζάκι τους. Η επιρροή τους και ο παραγοντισμός κάποιων στελεχών, που προετοιμάζονται για το μέλλον. Κι αυτό το αποδεικνύει με τον πιο αδιάψευστο τρόπο η γραφειοκρατική λογική των «πλαισίων», που εδώ και χρόνια έχει γίνει καθεστώς στις διαδικασίες του φοιτητικού κινήματος, βιάζοντας την αρχή της άμεσης δημοκρατίας και κάνοντας σκόνη τις καλύτερες παραδόσεις του φοιτητικού κινήματος. Φοιτητής ή φοιτήτρια που δεν έχει «συσπειρωθεί» προηγουμένως πίσω από κάποιο «πλαίσιο» (το οποίο αποφασίζεται σε παραταξιακές και όχι συνελευσιακές διαδικασίες) στην πράξη δε μπορεί να εκφραστεί. Υποβιβάζεται στο ρόλο του ψηφοφόρου, ο οποίος πρέπει στο τέλος να αποφασίσει πιο «πλαίσιο» θα ψηφίσει. Η συνέλευση είναι μια διαδικασία στη διάρκεια της οποίας κάθε παράταξη προσπαθεί να πείσει πτώσο σωστό είναι το δικό της «πλαίσιο», το οποίο κατατίθεται με τη μορφή «πακέτου», σαν ένας μπετονένιος

όγκος που καμιά συζήτηση, καμιά διαδικασία σύνθεσης δε μπορεί να αλλάξει. Τι νόημα έχει η συμμετοχή του φοιτητή σε μια τέτοια συνέλευση; Μόνο να εγκρίνει κάποιο από τα «πλαίσια», στη διαμόρφωση του οποίου δεν έχει πάρει μέρος (αν θέλει να πάρει μέρος, πρέπει να μπει στην παράταξη). Ετσι, οι εσωτερικές διαδικασίες των παρατάξεων αναδεικνύονται σε όργανα πιο ισχυρά από την ίδια τη συνέλευση.

Το ρεπορτάριζε της «Κ» την προηγούμενη βδομάδα αναφερόταν σε περιπτώσεις φοιτητικών συνελεύσεων στις οποίες από τη μια η ΠΣΚ και από την άλλη η ΕΑΑΚ «κατέβαζαν» χωριστά «πλαίσια» που και τα δύο κατέληγαν σε απόφαση για κατάληψη. Το αποτέλεσμα ήταν να «πάρει» τις συνελεύσεις η ΔΑΠ, μολονότι τα δύο άλλα «πλαίσια» συγκέντρωνταν αθροιστικά περισσότερες ψήφους! Κα-

νένα από τα δύο μπλοκ δεν δεχόταν να προσχωρήσει σε ένα κοινό «πλαίσιο». Η κάθε πλευρά διεκδικούσε για τον εαυτό της την ηγεμονία. Ετσι, στο όνομα του παραταξιακού συμφέροντος, στο όνομα της γραφειοκρατικής ηγεμονίας, φαλκιδεύτηκε η θεληση των συνελεύσεων για κατάληψη και η ογκωνιστική τάση δέχτηκε ένα σημαντικό πλήγμα, σε μια κρίσιμη στιγμή. Την ώρα που γράφεται αυτό το σημείωμα (Τρίτη απόγευμα), πληροφορούμαστε ότι στις ίδιες σχολές τα δύο μπλοκ αναγκάστηκαν να αλλάξουν τακτική και να κατεβάσουν «ενωτικό πλαίσιο», με αποτέλεσμα να παρθεί απόφαση για κατάληψη. Η διορθωτική αυτή κίνηση τους αποτελεί έμμεση ομολογία ενοχής και βέβαια δεν προσφέρει κανένα εχέγγυο ότι στο μέλλον δεν θα κάνουν τους ίδιους γραφειοκρατικούς χειρισμούς.

Πέτρος Γιώτης

■ Δικάζεται την Τρίτη στο Αναθεωρητικό Να αθωωθεί ο Γ. Μοναστηριώτης

Την Τρίτη δικάζεται στο Αναθεωρητικό Δικαστήριο Αθηνών η έφεση του Γιώργου Μοναστηριώτη κατά της απόφασης του Ναυτικείου Πειραιά, που του επέβαλε ποινή φυλάκισης 40 μηνών, χωρίς αναστολή και μετατροπή, για λιποταξία.

Η υπόθεση Μοναστηριώτη είναι γνωστή. Το Μάρτιο του 2003, υπηρετώντας ως οπλίτης πενταετούς κατάταξης στη φρεγάτα «Ναυαρίνο», αρνήθηκε να πάρει μέρος σε πολεμική αποστολή στον Πειραιό, εκφράζοντας την άρνησή της στην πολιτική της Κοντραρίας, την απορρίψη της αρχής της αναπλαστικής πολιτικής της Εθνικής Τράπεζας.

Σήμερα, στην ιμπεριαλιστικό πόλεμο. Μετά την καταδίκη του φυλακίστηκε στην Κόρινθο, απ' όπου αποφυλακίστηκε ύστερα από κινητοποίησης που έγιναν, μέχρι την εκδίκαση της έφεσης του.

Ηδη, ο Μοναστηριώτης έχει πάψει να ανήκει στις τάξεις του Πολεμικού Ναυτικού, αφού το καραβαναριό κατάλαβε ότι δε μπορούσε να τον κρατήσει με το ζόρι, επικαλούμενο διάφορα γραφειοκρατικά και νομικά στοιχεία. Ομως, η δίκη του εικρεμέι, η φρονηματική του δίωξη

παραμένει, όπως και ο κίνδυνος της φυλάκισης και των λοιπών ποινικών συνεπιών.

Η δίωξη του Μοναστηριώτη αποτελεί πρόκληση για τα εκφρασμένα αντιπεριαλιστικά και αντιπολεμικά αισθήματα του ελληνικού λαού. Με τη σάστη του αυτά αικριών τα αισθήματα εξέφρασε και η ενεργητική αλληλεγγύη είναι μια ιδιαίτερη οφειλή σ' αυτόν. Γ' αυτό και πρέπει να είναι βροντέρο το «παρών» την Τρίτη στο Αναθε-

Τρίτη βράδυ και η γκλάβα φουρτουνιασμένη από σκοτούρες. Ο μήνας πάει 25 και έχω στεγνώσει από μπακίρια, ενώ στο περίμενε είναι τα ασφάλιστρα του αυτοκινήτου και το φροντιστήριο του πιτσιρικά. Εβαλα να στραγγίζω ένα ούζο Πλωμαρίτικο και πάτησα το χαζοκούτι να μουρμουρίζει. Επεσα στον Alphα. Συνάπτησα τον Σπύρο Καρατζαφέρη να τα έχει πάρει στην κράνα. Με αφορμή την υπόθεση του μικρού Άλεξ απ' τη Βέροια τα 'ριχνε χοντρά στην κοινωνία που δεν έχει «κοινωνική αλληλεγγύη», που δεν «υμμετέχει στο δράμα μια πονεμένη μάνα» και δεν συμμαζεύεται. Μου 'ρδε να ξεράσω. Κοίτα, γαμώ το φελέκι μου, ποιος έγινε τιμητής της κοινωνίας. Ενας τύπος που ήταν τσιράκι της πιο εγκληματικής συμμορίας που πέρασε τα τελευταία χρόνια απ' τον τόπο μας. Της χούντας των συνταγματαρχών. Τι διάολο, τόσο εύκολα ξεχάσαμε ότι δήλωνε τηλεγραφικά την υποταγή του στους δικτάτορες και τον δαμασμό του στον Γ. Παπαδόπουλο; Ε, δεν είναι πρόκληση τέτοια άτομα να μας παρουσιάζονται σήμερα σαν τιμητές της κοινωνικής θητικής;

Περισσότερο τζογάρει και λιγότερο κοουτσάρει

Το τεκταινόμενα στο ελληνικό ποδόσφαιρο είναι το θέμα της στήλης για σήμερα. Θα σχολιάσουμε τα αποτελέσματα Ολυμπιακού και Παναθηναϊκού στην Ευρώπη και τα αποτελέσματα της 7ης αγωνιστικής του ελληνικού πρωταθλήματος. Το πρώτο συμπέρασμα είναι ότι στην Ελλάδα παίζεται ένα άθλημα στο οποίο κλωτσάνε τη μπάλα με τα πόδια και μοιάζει με το ποδόσφαιρο.

Έχουν αρχίσει τα όργανα στον Πειραιά, μετά τις δύο συνεχόμενες ήττες των ερυθρόλευκων κόντρα στη Ρόμα (εντός) και το Περιστέρι (εκτός). Η κατάσταση στο λιμάνι είναι εκρηκτική και τα πάντα κρέμονται από μια κλωστή. Την περίοδο των μεταγραφών στον Ολυμπιακό δεν έγιναν οι κατάλληλες κινήσεις για την ενίσχυση της ομάδας και η λογική που επικράτησε ήταν ότι και για τη φετινή χρόνια ο «γεροντάρες» θα άντεχαν και θα έκαναν τη διαφορά. Εποιητικά, οι οποίοι στην πλειοψηφία τους δεν μπορούν να κερδίσουν θέση στην ενδεκάδα, πόσο μάλλον να αναδειχθούν σε ηγέτες. Μοιραία, το βάρος έπεισε και πάλι στους Τζόρτζεβιτς, Ριβάλντο και Στολτίνη, όμως στην πράξη αποδεικνύεται ότι ο σχεδιασμός που έγινε δεν «περπατάει», αφού οι συγκεκριμένοι παίχτες είναι εκτός φόρμας και συνεπώς συμπαρασύρουν μαζί τους όλη την ομάδα.

Μέχρι τους δύο παραπάνω αγώνες, οι ερυθρόλευκοι είχαν καταφέρει να εκμεταλλευτούν την ανυπαρξία άλλης ομάδας στο ελληνικό πρωταθλήμα και να κάνουν το 6 στα 6, προβάλλοντας σαν το αδιαφιλούχητο φαβορί για την κατάκτηση του τίτλου στην Ελλάδα. Στην Ευρώπη, η ανωτερότητα της Βαλένθια βοήθησε να ξεπεραστεί η εντός έδρας ήττα στην 1η αγωνιστική των ομίλων των Champions League και στη συνέχεια η καλή εμφάνιση και η διακύμανση του σκορ βοήθησε ώστε οι οπαδοί να δώσουν επιπλέον πίστωση χρόνου στην ομάδα, παρά το γεγονός ότι η ιστοπολιά ελαχιστοποιούσε τις πιθανότητες πρόκρισης. Η συνέχεια, όμως, ήταν καταστροφική για τον Σόλιντ και την ομάδα του. Η αποδεκατισμένη Ρόμα κατάφερε να πάρει τη νίκη μέσα στο Καραϊσκάκη, βάζοντας τέρμα στο ευρωπαϊκό όνειρο. Η αγωνιστική συμπεριφορά της ομάδας ήταν κάτι περισσότερο από άθλια και μετά τη λήξη του αγώνα άρχισαν τα όργανα. Ο Ριβάλντο έκανε κριτική για την αγωνιστική τακτική της ομάδας και τον τρόπο που τη «στήνει» ο Σόλιντ, προκειμένου να καλύψει τη δική του ανυπαρξία, και πήρε πληρωμένη απάντηση από τον Νορβηγό που βλέποντας ότι

τα πράγματα έχουν ζορίσει αφάνταστα προσπτάθησε να αναγκάσει τον Κόκκαλη να κάνει δήλωση στήριξης του.

Τέσσερις μέρες αργότερα ήρθε η ήττα από τον Ατρόμιτο στο Περιστέρι και έδεσε το βύσινο. Οι ερυθρόλευκοι δεν κατάφεραν να αξιοποιήσουν τις ευκαιρίες που έκαναν και ο ψυχωμένος Ατρόμιτος πήρε τη νίκη, αμφισβητώντας για πρώτη φορά φέτος την κυριαρχία των κόκκινων. Οι οπαδοί της ομάδας αμέσως μετά τη λήξη του αγώνα συγκεντρώθηκαν στο Ρέντη και έστειλαν το δικό τους μήνυμα σε παίχτες, τεχνική ηγεσία και διοίκηση, ότι δεν θα ανεχτούν παρόμοιες καταστάσεις και ότι στο μέλλον εκτός από λόγια το πρόγραμμα θα έχει και έργα.

Στο στρατόπεδο των πράσινων η κατάσταση είναι χειρότερη. Κουτσό-στροβάζ κατάφεραν να ξεπεράσουν το εμπόδιο της Μακάρπη και του Σουμ και να ξεκινήσουν με το δεξί τις υποχρεώσεις τους στο κύπελλο ΟΥΕΦΑ, όμως η ήττα του Ολυμπιακού και στη συνέχεια η δική τους από την ΑΕΚ έφεραν και πάλι την καταχνιά στην Παιανία. Ο Παναθηναϊκός δείχνει και είναι βαριά άρρωστος και η κατάσταση μοιάζει μη αναστρέψιμη για τη φετινή χρονιά. Η ομάδα δεν έχει ψυχολογία, οι παίχτες δείχνουν αγυμναστούς και χωρίς όρεξη να παίζουν μπάλα, η διοίκηση πελαγοδρομεί (όπως κάνει άλλωστε τα τελευταία χρόνια), ο προπονητής προσπαθεί να συνειδητοποιήσει τι γίνεται, οι οπαδοί της ομάδας είναι σε ημιάγρια κατάσταση (στο ντέρμπι με την ΑΕΚ η κατάσταση ξέφυγε από κάθε όριο και έγινε άγρια) και φως στο τούνελ δε φαίνεται να υπάρχει.

Αν και είναι βέβαιο ότι το αγωνιστικό πρόσωπο της ομάδας θα βελτιωθεί, αφού και ο προπονητής αλλά και το έμψυχο δυναμικό έχουν τις δυνατότητες για κάτι καλύτερο (δε λέμε ότι θα βγάλει μάτια ο Παναθηναϊκός, αλλά σήγουρα θα παίξει μια υποφερτή μπάλα, που θα μπορεί να την παρακολουθήσεις), μέχρι να γίνει αυτό θα έχει χάσει πολύτιμο έδαφος και πιθανά θα είναι εκτός στόχων. Μοναδική ελπίδα των πράσινων τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Ολυμπιακός και οι περιορισμένες αγωνιστικές δυνατότητες της ΑΕΚ, που αν συνδυαστούν με βαθμολογικές απώλειες θα κρατήσουν τους πράσινους στη ζωή. Στο ελληνικό πρωταθλήμα δυστυχώς υπάρχουν μόνο τρεις ομάδες (αν αυτές μπορούν να χαρακτηρίσουν ομάδες), Ολυμπιακός, ΑΕΚ και Παναθηναϊκός, οι οποίες ακόμη και στην περίπτωση που σέρνονται αγωνιστικά δεν απειλούνται από καμία άλλη. Τρεις ομάδες

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

δες λοιπόν για τις δύο θέσεις που οδηγούν στο Champions League και από εκεί και πέρα το χάσος. Οσο υπάρχει αυτή η κατάσταση δεν μπορούμε να ελπίζουμε σε κάτι καλύτερο και θα αναλωνόμαστε σε συζητήσεις καφενείων για τη διαχείριση της μιζέριας.

Κος Πάπιος

ΥΓ1: Σε προηγούμενο φύλλο είχαμε αναφερθεί σε συμπλοκές ανάμεσα σε οπαδούς του Αρη και του ΠΑΟΚ, πριν από αγώνα μπάσκετ, τις οποίες οι μπάσκετοι όχι μόνο δεν έκαναν τίποτα για να τις αποτρέψουν αλλά αντίθετα παρέμειναν θεατές και επέτρεψαν στους οπαδούς του Αρη να προσεγγίσουν αυτούς τους ΠΑΟΚ, με αποτέλεσμα οι μάχες να γίνουν σώμα με σώμα και να υπάρχουν αρκετοί τραυματίες. Είχαμε γράψει τότε, ότι οι περισσότεροι τραυματίες ήταν από την μεριά των οπαδών του ΠΑΟΚ, οι οποίοι ήταν και αριθμητικά λιγότεροι, και αποδώσαμε το γεγονός στη συμπεριφορά των μπάσκετων, που βρίσκονται σε κόντρα με τους ΠΑΟΚτζήδες. Την πληροφόρηση για τους τραυματίες την είχαμε από φίλο ΠΑΟΚτζή, όμως αναγνώστης της στήλης μας πληροφόρησε ότι οι τραυματίες στην πλειοψηφία τους ήταν οπαδοί του Αρη. Καταγράφουμε και τη δική του μαρτυρία και κάνουμε το εξής σχόλιο.

Πριν μερικά χρόνια, όταν πλακωνόμαστε στα γήπεδα, κάθε φορά που εμφανίζονταν οι μπάσκετοι αφήναμε στην άκρη της οποδικές μας διαφορές και τους την πέφταμε από κονού. Τα τελευταία χρόνια τα πρόσωπα έχουν αλλάξει και οι μπάσκετοι αφήνουν συνήθως τους οπαδούς να σπάσουν τα κεφάλια τους και καταπίνεις επεμβαίνουν για να «επιβάλουν την τάξη». Άλλάζουν τα πράγματα, δυστυχώς προς το χειρότερο...

ΥΓ2: Η στήλη είναι γνωστό ότι πηγαίνει κόντρα στο ρεύμα και διατυπώνει απόψεις που ξενίζουν την πλειοψηφία των φιλάθλων. Με αφορμή τη νίκη της ΑΕΚ στο ντέρμπι με τον Παναθηναϊκό θα σχολιάσουμε δύο πρόσωπα. Τις δυνατότητες που έχει η ΑΕΚ σαν ομάδα και την αξία του προπονητή της. Για να μην παρεξηγηθώ, λέω από την αρχή ότι η ΑΕΚ ήταν καλύτερη και κέρδισε δίκαια και εύκολα στο ντέρμπι. Ομως, αυτό σε καμία περίπτωση δε σημαίνει ότι είναι μια ομάδα με μεγάλες αγωνιστικές δυνατότητες των παιχτών του Παναθηναϊκού να καθαρίσουν το παιχνίδι. Η εκτίμησή μου είναι ότι ρισκάρει τις περισσότερες φορές περισσότερο από αυτό που πρέπει και αυτό δεν θα τον βγαίνει πάντα σε καλό. Σε απλά ελληνικά, για να δώσουμε και τον τίτλο της στήλης στην ΑΕΚ, ο Φερέρ είναι, κατά την ταπεινή μεταφορά της αγωνιστικής συνικότητας των παιχτών του Παναθηναϊκού

■ ΠΕΔΡΟ ΑΛΜΟΔΟΒΑΡ

Γύρνα πίσω

Στη μεγαλύτερη ωριμότητά του ο Ισπανός σκηνοθέτης, μετά το «Όλα για τη μητέρα μου» και την «Κακή εκπαίδευση», επιστρέφει με μια αικόμα λαϊκή ταινία που έχει πολλά να πει. Ο Αλμοδόβαρος κινηματογραφεί το γυναικείο σύμπαν της παιδικής του ηλικίας, της μικρής του πόλης, της γειτονιάς του. Τα κρυμμένα μυστικά και τα προβλήματα των ταπεινών γυναικών που ογκώνονται με τρόπους παράνομους και μη να επιβιώσουν.

Με απλότητα στην αφήγηση, συνεργαστικό χιούμορ και γνήσια συγκίνηση, η ταινία αυτή μιλά κυρίως για τη μητρότητα, αλλά και για τη δικαιοσύνη και για την αληγεγγύη των απλών ανθρώπων. Η Πενέλοπε Κρους αφήνεται στα χέρια ενός μεγάλου μαέστρου και ευτυχεί στη μεγαλύτερη ερμηνεία της καριέρας της. Και μόνο για τις εκπληκτικές ερμηνείες αξίζει να δείτε αυτή τη ταινία. Πάνω απ' όλα, όμως, δείτε πόσο σημαντικό μπορεί να είναι ένα απλό, αυθεντικά λαϊκό, θέαμα.

■ ΜΑΡΚ ΡΟΘΕΜΟΥΝΤ

Οι τελευταίες μέρες της Σόφι Σολ

Μια νεαρή φοιτήτρια και ο αδερφός της οδηγούνται με Μουσοποτικές διαδικασίες στο εκτελεστικό απόσπασμα του Γ' Ράιχ, λίγο πριν αυτό ξεψυχήσει, κατηγορούμενοι για αντιστασιακή δράση. Ως μελή μιας υποτυπώδους, άμαζης, φιλελεύθερης ορ

Τα κόμματα μετράνε τις ψήφους κι εμείς τις μέρες απεργίας

Νάταν η κάλπη καμπινές/ τα ψήφαλα κουράδες/ να κάθονται να πίνουν νες/ οι μάγκες κι οι αγάδες

Οταν πηδούν οι τυφλοπόντικες, βρέχει (απ' τον ANT1 TV)

Και (ξανα)ζήτωσαν τα προάστεια (των Παρισίων)

◆ Ξέρετε πόσο «παραπάνω» παίρνει ένας/μία εργαζόμενος/η σε φροντιστήριο ξένων γλωσσών αν έχει MASTER; 0,26 λεπτά ανά ώρα! Μισή φραντζόλα και μια φέτα, δηλαδή.

◆ Από το τρωκτικό του Τύπου (διάβαζε «ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ») αλιεύσαμε: «...αν κάποιος ακούσει τα τραγούδια του John Dowland, τα τραγούδια του Scott Walker και τα τραγούδια του Jarvis Cocker, μπορεί να διακρίνει τη συνέχεια που αντέχει 400 χρόνια. Αν ακούσει τον Παπαϊωάννου, τον Βοσκόπουλο και τον Γλούταρχο δεν υπάρχει καμία συνέχεια» (19-10-06) Προσυπογράφουμε!

◆ «Ο Περιάνδρος αρχικά δεν ήταν τόσο σκληρός...» (Ηρόδοτος, Ιστορία, 5. 92) Εμείς άλλα ξέρουμε, δικέ μου.

◆ Τελικά γιατί χαίρεται ο κόσμος και χαμογελάει ο Τσίπρας; 10 τόσο τοις εκατό με 42% αποχή στην Αθήνα (χώρια λευκά και άκυρα) αποτελούν λόγο να είναι κάποιος εύχαρις;

◆ «Φως στο σουύρουπτο» ή φως στο τούνελ;

◆ «Σε υπόγεια παζάρια με τοπικά στελέχη του ΚΚΕ βρίσκονται «απεσταλμένοι» της Ρηγίλλης στις επτά νομαρχίες που θα κριθούν στον δεύτερο γύρο, αλλά και σε πρωτεύουσες νομάων. Η ΝΔ ποντάρει στη βουβή στηρίξτη των στελεχών του ΚΚΕ με αντάλλαγμα τη δική της βοήθεια στους δήμους που χρειάζεται για να στηκώσουν το κόκκινο λάθαρο, όπως π.χ. στην Καρδίτσα και τη Νίκαια. Κάποιοι ρηγιλάριοι πάντως εκτιμούν ότι οι διεργασίες θα αποδώσουν καρπούς» (ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ, 19-10-06). Ψέμματα;

◆ Robe xekouibote ο Χαροκλων (άσε μεγάλε, κάηκες... κάμκες...).

◆ Αυτός δεν είχε (κομματικό) μπάρμπα στην Κορώνη αλλά βγήκε πρώτος (μιλάμε για τον δημοσιογράφο Θ. Σαλαντή στο Δήμο Κορώνης).

◆ Boby Brown: My Prerogative (στο MAD TV) - και το πρώτο χορευτικό κομμάτι!

Ο πρωθυπουργός και η υπουργός Παιδείας (ή παιδείας) κοιτάνε τους εκπαιδευτικούς στα μάτια (η φωτο από διαφήμιση θεατρικής παράστασης...).

◆ Και να το πρόγραμμα πάλης, και να το εργατικό πρόγραμμα πάλης, και να ανώτερος συντονισμός μάχης του κινήματος, και να νέες ανώτερες μορφές πάλης και να 9 σελίδες για τις εκλογές (από τις 24 σύνολο) στο ΠΡΙΝ, 22-10-06.

◆ «Έκτη βδομάδα απεργίας από αύριο και οι δάσκαλοι έχουν ανάγκη πολύ περισσότερο παρά ποτέ από την ενεργή συμπαράστασή μας για να μπορέσουν να γυρίσουν στα σχολεία με ψηλά το κεφάλι» (ΠΡΙΝ, 22-10-06). Τι να εννοούν οι μύχιοι πάθοι του ποθητή (Γ. Δελαστίκη);

◆ Νταβατζλίκι - χαράτσι η υπόθεση εθνικό τυπογραφείο και Φ.Ε.Κ. (ποιό συνταγμα και τρίχες κατσαρές...).

◆ Και πούσαι: αν δεν έρθω, φάε και φύγε.

◆ Καναλάρχης και ο πάσης Ελλάδος χριστόδουλος (ο ναυάρχος -η ναυαρχίδα, ο καναλάρχης);

◆ Εργαζόμενες/οι στα φροντιστήρια: η κάστα των πατριών (που σε μόνιμη βάση γυρίζουν και την άλλη παριά....).

◆ Περισσός εκπαιδευτικών: ένα ακόμα ανέκδοτο...

◆ Οι ίδιοι «ψίθυροι» όπως και στις φοιτητικές καταλήψεις του καλοκαιριού (...)

◆ «Η πλημμύρα στα μεγάλα αστικά κέντρα μπορεί να προκύψει από μια βροχή. Ενώ, όμως, στις περιαστικές περιοχές, εκεί δηλα-

δή όπου δεν υπάρχει μπετόν, άσφαλτος κ.λπ., δόμηση δηλαδή, οι καταγιδες είναι πιο επικίνδυνες και συχνότερες από τις πλημμύρες που δημιουργούνται, στις αστικές συμβαίνει το αντίστροφο, δηλαδή ακόμα και μια μικρή καταγιδα μπορεί να προκαλέσει μια μεγάλη πλημμύρα. Η εικοσάλεπτη βροχή της Κασσάνδρας, για παράδειγμα, δεν θα είχε τα αποτελέσματα που είδαμε αν η περιοχή δεν είχε καιεί και δεν είχε τομέντα και δρόμους... Δυστυχώς τα αντιπλημμυρικά έργα δεν είναι πάντα καλά σχεδιασμένα και στη σωστή θέση. Τα πιο πολλά από αυτά, μάλιστα, δημιουργούν πλημμυρικά προβλήματα, όπως για παράδειγμα στον Μαραθώνα ή οι αγωγοί που είχαν υπερχειλίσει στην Καλογρέζα. Για την Αττική ευθύνη φέρει η μεγάλη αστικοποίηση, που προχωρεί με γοργούς ρυθμούς, οπότε αυξάνεται και το ποσοστό πλημμυρικής απορροής. Φταίνε επίσης τα καμμένα δάση, το πράσινο που λιγοστεύει όλο και ταχύτερα και το υδρογραφικό δίκτυο, το

οποίο έχει χαθεί εξαιτίας της παράνομης δόμησης. Χιλιάδες χιλιόμετρα ρεμάτων έχουν εξαφανιστεί κάτω από σπίτια, δρόμους, πλατείες, γήπεδα κ.λπ., με αποτέλεσμα να μην υπάρχει η απαιτούμενη παροχετευτική ικανότητα. Το δίκτυο ομβρίων υδάτων εξ άλλου είναι ανεπαρκές για τόσο μεγάλη πόλη» (ΤΟ ΠΟΝΤΙΚΙ, 19-10-06). Τελικά, μια βροχή ΔΕΝ μας σώζει (κι ευτυχώς, με την απεργία δασκαλονηπαγωγοκαθηγητών αποδείχτηκε ΖΑΝΑ ότι δεν πρέπει να περιμένουμε να χιονίσει για να δούμε δάση πρέπει να πέσει...)!

◆ Μας επεν(γ)δύ(ν)ουν συνεχώς, αδέλφια!

◆ Εξαίρεται ο σ. Κος Πάπιας στο φύλλο της 21-10-06. (all the best, Duckman!) (αν δεν παινέσεις το βάζελ σου...).

◆ «Κιττώ δια των σανίδων μετά χοιρίνης περιελθείν = τρελλαίνομαι να τριγυρίζω μες τις κάλπες να ψηφίζω» (Αριστοφάνης, Σφήκες, μιλάει ο Φιλοκλέων). Αφιερωμένο εξαιρετικά!

Βασιλης

Μια τεράστια κουστωδία καπιταλιστών και παρατρέχαμενων κουβάλησε μαζί του ο Αλογοσκούφης στην Κίνα, προκειμένου να κάνουν μπίζνες με τις δυναμικά ανερχόμενες κινεζικές επιχειρήσεις. Οπως ανακοίνωσε το υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών, πρόκειται για τη μεγαλύτερη επιχειρηματική αποστολή στην ιστορία των επισκέψεων υπουργών σε ζένες χώρες. Το φαινόμενο, βέβαια, δεν είναι πρωτοφανές. Πάντοτε οι υπουργοί λειτουργούν ως μεσάζοντες των επιχειρήσεων. Για το κόστος αυτής της αποστολής, όμως, θα μας ενημερώσει κανείς;

◆ Δάσκαλοι στην πείνα, σχολεία φυλακές κι εκείνοι επιμένουν στις περικοπές

Σχολεία φυλακές. Οταν το φωνάζουν οι ίδιοι οι εκπαιδευτικοί, έχει άλλη αξία, ρε παιδί μου. Είναι μια κραυγή αγωνίας, αλλά είναι ταυτόχρονα μια εξήγηση. Γιατί ακόμα κι μέσα σ' ένα κλίμα παροτρεταμένης κοινωνικής ατονίας (πληγείσεων), οι καταλήψεις φουντώνουν κάθε χρόνο σαν επιδημία. Καλή, κάλιστη επιδημία. Με τα έτοις τους και τα άλλιας τους. Με τη ζωντανία τους, την εφευρετικότητά τους, την αδιαλλαξία τους. Με τα συγκεχυμένα ορισμένες φορές αιτήματα. Με τα μόνιμα καπέλα να ίππανται «αγωνιστικά». Με τις συμβουλές της σωφροσύνης, της νοικοκυροσύνης, να τις περικυλώνουν. Καταλήψεις στα σχολεία φυλακές. Τι πιο φυσιολογικό! Τι πιο σωστό! Τι πιο δίκαιο! Οι κύριοι βουλευτές των δυο μεγάλων κομμάτων, οι τόσο ευαίσθητοι στα κοινωνικά προβλήματα, πώς δε βλέπουν το φαινόμενο των σχολείων φυλακών; Κι αν δεν το βλέπουν, πώς δεν ακούνται τα συνθήματα των εκπαιδευτικών; Που κατά τα άλλα -πληγείση των χρημάτων, που δεν μπορούν να κάνουν τίποτα- τους συμπαθώντες πάρα πολύ. Οι παπάδες που κάνουν τους αγιασμούς κάθε χρόνο δεν καταλαβαίνουν ότι ευλογούν φυλακές και φυλακισμένα παιδιά; Δεν είναι αυτό το πρόβλημα της παιδείας για τους ταγούς του ελληνοχριστιανικού πολιτισμού. Το πρόβλημα της παιδείας είναι η αναθεώρηση του άρθρου 16. Το πρόβλημα της παιδείας είναι να πιάσουν την εργαζόμενη κοινωνία στον ύπνο, να πιάσουν την εργαζόμενη κοινωνία στον ύπνο, για να περάσουν την αναθεώρηση. Γ' αυτό και η αναβολή της συζήτησης στη Βουλή. Καταλήψεις παντού, ρε!

◆ Τρία τα εκατό είναι κοροϊδία, εμπρός για απεργία σε όλη την Παιδεία

Αγωνιούσε ο εκπρόσωπος των εκπαιδευτικών σ' ένα τηλεοπτικό πάνελ -μέσα στις ανακοινώσεις του και τις εποικοδομητικές του πράττασις- ν' αποδείξει, ότι τα ποσά που χρειάζονται για να γίνουν ορισμένα πρόγματα στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση δεν είναι και τεράστια. Ισα-ίσα που είναι αφελητέα σε σχέση με διάφορες άλλες δαπάνες του ελληνικού κράτους, έλεγε. Τι λες ρε κουμπάρε; Συγνώμη, πού πας, ρε Καραμήτρο; Εαν η ελληνική κυβέρνηση, το ελληνικό κράτος, αρχίσει να καλύπτει τέτοιες τρύπες στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση, θα ανοίξει η όρεξη και της δευτεροβάθμιας και της τριτοβάθμιας. Γιατί και εκεί υπάρχουν κάτι τρύπες, τρυπάρες. Με αποτέλεσμα να τιναχτεί στον αέρα ο προϋπολογισμός. Αφού η Παιδε

■ Με αληθημέσιες εμφανίζουν πλεονασματικό τον προϋπολογισμό του ΙΚΑ

Ροκανίζουν τα αποθεματικά του ΙΚΑ

Ο διοικητής του ΙΚΑ Ι. Βαρθολομαίος και ο υπουργός Εργασίας Σ. Τσιτουρίδης οργάνωσαν, την περασμένη Δευτέρα συνέντευξη τύπου για το σχέδιο προϋπολογισμού του ΙΚΑ για το 2007, πριν ακόμη αυτό σταλεί στα μέλη του ΔΣ και γίνει η πρώτη συζήτηση του. Ο Σ. Τσιτουρίδης, που άνοιξε τη συζήτηση, ανάμεσα σ' άλλα δήλωσε: «Οι πολιτικές μας είναι να νοικουρέψουμε τα ασφαλιστικά ταμεία και όπως θα πούμε στη συνέχεια για πρώτη χρονιά ύστερα από πολλά χρόνια, ο συνολικός προϋπολογισμός του ΙΚΑ είναι πλεονασματικός».

Στη συνέχεια, ο Ι. Βαρθολομαίος εξήγησε πως η πολιτική ηγεσίας του υπουργείου Εργασίας και το ΔΣ του ΙΚΑ πέτυχαν αυτόν τον άθλο! Παραβέτουμε το σχετικό απόσπασμα της τοποθέτησης του: «Σήμερα είμαστε στην ευχάριστη θέση να σας παρουσιάσουμε τον προϋπολογισμό για το 2007 και ύστερα από πολλά χρόνια ο προϋπολογισμός αυτός παρουσιάζει ένα σημαντικό πλεόνασμα... Η ουσιώδης αυτή διαφορά σε σχέση με το παρελθόν οφείλεται σε δύο σημαντικούς λόγους. Πρώτα απ' όλα διότι δεν υπάρχουν καθόλου τοκοχρεωλύστια στο νέο προϋπολογισμό διότι όπως θυμάστε το Φεβρουάριο του 2005 πληρώσαμε και ξοφλήσαμε όλα τα χρέη στις τράπεζες ύψους 302 εκ. ευρώ, και στη συνειδητή επιδίωξη να περιορίσουμε σημαντικά από τη μια πλευρά την εισφοροδιαφυγή με σημαντικά αποτελέσματα.... Το δεύτερο είναι ότι μπαίνουμε σε μια διαδικασία εκλογής των δαπανών υγείας».

Απ' όσα ανέφερε ο διοικητής του ΙΚΑ η μόνη αλήθεια είναι ότι πρόγραμτι το ΔΣ του ΙΚΑ και ο διοικητής του υλοποιούν την εκλογής των δαπανών για την υγεία. Στον προϋπολογισμό του 2005 είχαν αυξήσει, σε σχέση με το 2004, το κονδύλι για τις παροχές υγείας κατά 351 εκ. ευρώ, ενώ στον προϋπολογισμό του 2007 το αυξάνουν κατά 308 ευρώ.

Ο Ι. Βαρθολομαίος αποσιώπησε σκόπιμα τις πηγές προέλευσης των 302 εκατ. ευρώ με τα οποία ξόφλησε τα χρέη προς τις τράπεζες και άφησε να εννοηθεί ότι αυτά εξικονομήθηκαν από την πολιτική καταπολέμησης της εισφοροδιαφυγής και την εκλογής των δαπανών υγείας, πολιτικές που οδήγησαν και σε πλεονασματικό προϋπολογισμό για το 2007. Στους προϋπολογισμούς του 2006 και 2007 δημιουργούνται -για πρώτη φορά οφειλούμε να πούμε- τα αποθεματικά του ΙΚΑ. Θυμίζουμε ότι οι

βεβαιωμένες οφειλές του ΙΚΑ προς το ΕΤΕΑΜ (οφειλές που προέρχονται από την ακραίμαξη των αποθεματικών του ΕΤΕΑΜ από το 1981) μέχρι το 1996 ανέρχονται σε 3,86 δισ. ευρώ και προς τον ΟΑΕΔ και τους άλλους φορείς σε 1,5 δισ ευρώ. Τα αποθεματικά του ΙΚΑ το Σεπτέμβρη του 2005 ανέρχονται σε 5.980 εκατ. ευρώ και το Σεπτέμβρη του 2006 σε 5.668 εκατ. ευρώ. Η νέα διοίκηση του ΙΚΑ έκανε ανάληψη από τις καταθέσεις στις τράπεζες και ρευστοποίησε ομόλογα του ελληνικού δημόσιου συνολικού ύψους 408 περίπου εκατ. ευρώ και από' αυτά πλήρωσε τα χρέη ύψους 302 εκατ. ευρώ. Αυτό το χρονικό διάστημα ρευστοποίησαν ποσό μεγαλύτερο από το χρέος γιατί φαίνεται ότι έχαν και ταμειακό πρόβλημα, παρά το ότι διαχειρίζονται και σημαντικό τμήμα των εργατικών εισφορών που εισπράττουν για λογαριασμό του ΟΑΕΔ και των άλλων φορέων και δεν τις αποδίδουν στο ακέραιο μετά από 30 ημέρες, όπως οφειλουν. Τα αποθεματικά του ΙΚΑ μειώθηκαν κατά 311 και όχι κατά 408 εκατ. ευρώ, γιατί το διάστημα Σεπτέμβρης 2005 - Σεπτέμβρης 2006 παραπρήμηκε μια αυξήση των τρεχουσών χρηματοπιστηριακών τιμών των μετοχών και των αμοιβών κεφαλαίων, που βέβαια είναι επισφραλής. Ολοι γνωρίζουν ότι το ΙΚΑ και τ' άλλα ασφαλιστικά ταμεία έχασαν πολλά λεφτά στο χρηματοπιστήριο.

Όλες οι κυβερνήσεις πράσινες και μπλε, όχι μόνο δεν έχουν την πολιτική βούληση να καταπολεμήσουν την εισφοροδιαφυγή, αλλά και την υποθάλπιουν με την αντιασφαλιστική τους πολιτική. Θα μπορούσαμε να αναφέρουμε πολλά, αλλά λόγω χώρου θα αναφέρουμε μόνο την πάγια τακτική τους να κάνουν ρυθμίσεις χρεών, κατά μέσο όρο μία κάθε ενάμιση χρόνο. Οταν κάθε καινούργια ρύθμιση είναι ευνοϊκήτερη από την προηγούμενη, γιατί οι καπιταλιστές να ξοφλήσουν τα τεράστια χρέη τους στο ΙΚΑ; Ας δούμε, όμως, τις αληχημείες που έκαναν στον προϋπολογισμό του 2007. Οι Βαρθολομαίος-Τσιτουρίδης δεν πρωτοτυπούν. Απλά αντιγράφουν τους προκατόχους τους Νεκτάριο-Ρέπττα.

Σε κάθε προϋπολογισμό του ΙΚΑ ορίζεται το ύψος του Μέσου Ασφαλιστέου Ημερομίσθιου (ΜΑΗ) και ο μέσος αριθμός των ασφαλίσμων ημερών σ' ένα χρόνο. Με βάση αυτές τις παραδόξες, που απέχουν από την πραγματικότητα, προϋπολογίζονται τα έσοδα του ΙΚΑ και των άλλων φορέων για λογαριασμό των οποίων τα εισπράττει το ΙΚΑ. Σ' όλους χωρίς εξαίρεση τους προ-

ύπολογισμούς του ΙΚΑ βάζουν 240 ή 242 ασφαλίσμες ημέρες το χρόνο, που είναι περισσότερες απ' αυτές που ασφαλίζονται στην πραγματικότητα οι εργαζόμενοι κατά μέσο όρο. Το 2006 η διοίκηση του ΙΚΑ αύξησε το Μέσο Ασφαλιστέο Ημερομίσθιο κατά 6,53% (από 49 σε 52,2 ευρώ), μολονότι οι συλλογικές συμβάσεις κινούνται σε πολύ χαμηλότερα επίπεδα. Η αύξηση αυτή ήταν υπερτιμημένη, για να εμφανίζονται στον προϋπολογισμό αυξημένα έσοδα. Για το 2007 ανέβασαν το ΜΑΗ στα 56,7 ευρώ, αυξάνοντάς το έτσι κατά 8,62%! Με την εικονική αυτή αύξηση του ΜΑΗ, που είναι μεγαλύτερη από τις καταθέσεις και με τον αντιασφαλιστικό νόμο Ρέπττα (3029/2002) μετατράπηκε σ' έναν υπερφορέα με πήλινα πόδια, που στέρειται αποθεματικών, γιατί από το 1980 οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ του έκλεψαν τα αποθεματικά για να πληρώνονται οι συντάξεις του ΙΚΑ. Το 1997 το υπουργείο Εργασίας είχε αναθέσει σε βρετανική εταιρία να κάνει μια αναλογιστική μελέτη για το ΕΤΕΑΜ. Σύμφωνα μ' αυτή, το ΙΚΑ χρωστάει στο ΕΤΕΑΜ 3,86 δισ. ευρώ μέχρι τις 31/12/1996. Εκτιμούμε, ότι το χρέος εξερέπεσε τα 5,5 δισ. ευρώ μέχρι το 2006, δεδομένου ότι η ληστρική πολιτική συνεχίζεται.

Στην εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού του ΕΤΕΑΜ του 2006 αναγράφονται ότι θα εισπράξουν από καθυστερούμενες εισφορές προηγούμενων χρόνων (είναι η δεύτερη κατηγορία εσόδων) 261,7, 283,12 και 323,94 εκατ. ευρώ. Ο Ι. Βαρθολομαίος το 2005 ακολούθησε τον πράκτορο του Μ. Νεκτάριο, παρουσιάζοντας στον προϋπολογισμό του 2005 αυξημένα τα έσοδα από καθυστερούμενες εισφορές κατά 405 εκατ. ευρώ. Το 2006 και το 2007, όμως, άλλαξε την εισηγητική αυτή και παρουσίασε μεγαλύτερες αυξήσεις των εσόδων από καθυστερούμενες εισφορές. Το 2006 ενέγραψε 415,93 και το 2007 εγγράφει 484,51 εκατ. ευρώ. Οχι μόνο οι αυξήσεις, αλλά και τα αρκικά ποσά των εσόδων από καθυστερούμενες εισφορές είναι έτσι καθώς και τη σταθερότητα από τους Π. Παναγιωτόπουλο και Ι. Βαρθολομαίο, με την οποία μπαίνει η ταφόπλακα στο ΕΤΕΑΜ. Την απόφαση αυτή συνυπέργαψαν και οι Μ. Κοντοπάνος (ΠΑΣΚΕ) και Ελ. Γκούβαρη (ΔΑΚΕ), που συμμετέχουν στο ΔΣ του ΕΤΕΑΜ ως εκπρόσωποι της ΓΣΕΕ. Ο Μ. Κοντοπάνος καθώς και στελέχη του προεδρείου της ΓΣΕΕ ενημερώθηκαν από εμάς για το πραγματικό χρέος και κλήθηκαν να εκφράσουν τη διαφωνία τους.

Τη συμφωνία αυτή ο Τσιτουρίδης την έκανε στημένα και στη συνέντευξη Τύπου που έδωσε με τον Βαρθολομαίο ανακοίνωσε, ότι το χρέος του ΙΚΑ προς το ΕΤΕΑΜ είναι μόνο 1,91 δισ. ευρώ. Δεν δεσμεύτηκε όμως πότε θα καταβληθεί. Θυμίζουμε ότι η κυβερνήσεις της ΝΔ για τρίτη συνεχή χρονιά αφρείται να εγγράψει την πρώτη από τις επτά δόσεις του χρέους του ΙΚΑ προς τον ΟΑΕΔ και τους άλλους φορείς, που ανέρχεται σε 1,5 δισ. ευρώ και η καταβολή της προβλέπεται από το άρθρο 27 του νόμου 3227/2004.

Το συμπέρασμα είναι ότι δεν πρέπει ν' αφήσουμε το μαύρο μέτωπο κυβερνησης και εργατοπατέρων να βάλουν την ταφόπλακα στο ΕΤΕΑΜ.

την οικονομική κατάσταση του ΙΚΑ, το μέγεθος της εισφοροδιαφυγής κ.λπ.

Το Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφαλισης Μισθωτών (ΕΤΕΑΜ) λειτουργεί από το 1980. Αρχικά είχε σχετικά λίγους ασφαλισμένους, στη συνέχεια, με τη συγκατάθεση των αστογραφειοκρατών συνδικαλιστών, ενέταξαν τους οικοδόμους και τους μεταλλεργάτες για να τους μειώσουν τις συντάξεις και με τον αντιασφαλιστικό νόμο Ρέπττα (3029/2002) μετατράπηκε σ' έναν υπερφορέα με πήλινα πόδια, που στέρειται αποθεματικών, γιατί από το 1980 οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ του έκλεψαν τα αποθεματικά για να πληρώνονται οι συντάξεις του ΙΚΑ. Το 1997 το υπουργείο Εργασίας είχε αναθέσει σε βρετανική εταιρία να κάνει μια αναλογιστική μελέτη για το ΕΤΕΑΜ. Σύμφωνα μ' αυτή, το ΙΚΑ χρωστάει στο ΕΤΕΑΜ 3,86 δισ. ευρώ μέχρι τις 31/12/1996. Εκτιμούμε, ότι το χρέος εξερέπεσε τα 5,5 δισ. ευρώ μέχρι το 2006, δεδομένου ότι η ληστρική πολιτική συνεχίζεται.

Στην εισηγητική έκθεση του προϋπολογισμού του ΕΤΕΑΜ του 2006 αναγράφονται ότι θα εισπράξουν από καθυστερούμενες εισφορές κατά 405 εκατ. ευρώ. Το 2007 το ΕΤΕΑΜ περίπου 2 δισ. ευρώ. Πρόκειται για μια προκλητική απόφαση που υπογράφεται από τους Π. Παναγιωτόπουλο και Ι. Βαρθολομαίο, με την οποία μπαίνει η ταφόπλακα στο ΕΤΕΑΜ. Την απόφαση αυτή συνυπέργ